

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดและพฤติกรรมกำไรของ
เซเว่นอีเลฟเว่นในเขตกรุงเทพมหานคร

AN ANALYSIS OF ABILITY TO SURVIVE AND PROFIT BEHAVIOUR OF
SEVEN ELEVEN IN BANGKOK



T104490

วพ.

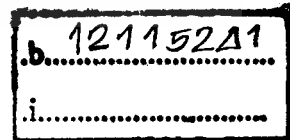
๗ 846 ๗

2552

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 104490

วัน,เดือน,ปี..... - 4 พ.ย. 2552



การศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจ

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นว่าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา หรือทำซ้ำหรือดัดแปลงอย่างอื่นอันถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พ.ศ. 2552

**AN ANALYSIS OF ABILITY TO SURVIVE AND PROFIT BEHAVIOUR OF
SEVEN ELEVEN IN BANGKOK**



**AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS MANAGEMENT
FACULLY OF AGRICULTURE THCHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
2009



COPYRIGHT 2009

FACULLY OF AGRICULTURE THCHNOLOGY

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไปลงจุดให้มันไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง	การวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดและพฤติกรรม กำไรของเซเว่นอีเลฟเว่นในเขตกรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นาย วีระพงษ์ ละออเอี่ยม
รหัสนักศึกษา	50066114
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
พ.ศ.	2552
อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ แสงโนรี
อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิสัทธ์ แก้วฉา

บทคัดย่อ

ปัจจุบันธุรกิจค้าปลีกมีแนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรงมาก จึงทำให้มีการขยายตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นและร้านค้าปลีกอื่นๆ มากขึ้น รวมทั้งธุรกิจนี้ยังมีมูลค่าตลาดสูง การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอัตราการกระจุกตัว ความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาความสัมพันธ์พฤติกรรมกำไรกับอัตราการกระจุกตัว ความสามารถในการอยู่รอด และเขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ข้อมูลงบการเงินและรายงานประจำปีของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 ถึงปีพ.ศ. 2550 ทำโดยใช้เครื่องมือ Survivor Technique และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุและสหสัมพันธ์เชิงซ้อน

ผลการศึกษาพบว่าอัตราการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในโซนกรุงเทพฯชั้นในนั้นจะมีอัตราการกระจุกตัวมากที่สุด รองลงมาคือ โซนกรุงเทพฯชั้นกลาง และตามด้วย โซนกรุงเทพฯชั้นนอก และพบว่าร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในกรุงเทพมหานครที่มีความสามารถในการอยู่รอดสูงมีจำนวน 9 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 18 ประกอบด้วย เขตบางกะปิ เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตพระโขนง เขตบึงกุ่ม เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญ ร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการทำกำไรสูงมี 3 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 6 ได้แก่ เขตสายไหม เขตหนองแขม เขตหนองจอก ส่วนร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการเติบโตของสินทรัพย์สูงมี 22 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 44 ได้แก่ เขตจตุจักร เขตราชเทวี เขตบางเขน เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตพญาไท เขตห้วยขวางเขตวัฒนา เขตบางรัก เขตดินแดง เขตพระนคร เขตบางกอกน้อย เขตคูสิต เขตสาทร เขตวังทองหลาง เขตสวนหลวง เขตบางพลัด เขตบางซื่อ เขตธนบุรี เขตจอมทอง เขตหลักสี่ และร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่ไม่มีความสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารทรัพย์สินทางปัญญาที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการอยู่รอดมี 16 เขตที่ตั้งโดยคิดเป็นร้อยละ 32 ได้แก่ เขตบางแค เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตยานนาวา เขตลาดพร้าว เขตราชวัตรบูรณะ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตทุ่งครุ เขตบางบอน เขตบางนา เขตบางคอแหลม เขตคลองสามวา เขตบางกอกใหญ่ เขตสัมพันธวงศ์ เขตสะพานสูง เขตทวีวัฒนา นอกจากนี้พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมกำไรของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นคือความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น

จากการศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การเปิดสาขาของร้านร้านเซเว่นอีเลฟเว่น โดยต้องพิจารณาในการเปิดแต่ละเขตพื้นที่เพราะการเปิดสาขาในพื้นที่ที่มีอัตราการกระจุกตัวน้อยนั้นสามารถทำให้ร้านเซเว่นอีเลฟเว่นสามารถอยู่รอดได้และสร้างกำไรได้ แต่ถ้ามีการเปิดสาขาที่มากเกินไปก็จะทำให้เกิดการแข่งขันกันเอง และในด้านความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้งนั้นเขตของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านมีอัตราการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์สูง ซึ่งมีจำนวน 22 เขต ควรมีการเพิ่มกลยุทธ์ในการบริหารจัดการเพื่อลดต้นทุน เช่น การบริหารจัดการใช้พื้นที่ให้คุ้มค่าเพราะเขตที่ตั้ง 22 เขตส่วนมากจะเป็นเขตที่อยู่ในย่านที่เจริญมีค่าเช่าที่แพง และเขตของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นจำนวน 16 เขตที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอด ควรมีการเพิ่มกลยุทธ์ในด้านการขายให้เพิ่มขึ้นเพื่อสร้างผลกำไรและบริหารต้นทุนให้ต่ำลง

Title	An Analysis of Ability to Survive and Profit Behaviour of Seven Eleven In Bangkok
Student	Mr. Weerapong La_oiem
Student ID.	50066114
Degree	Master of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2009
Advisor	Associate Professor Dr. Amnuay Saengnoree
Co - Advisor	Assistant Professor Apisit Keawcha

ABSTRACT

At present, retail stores tend to face fierce competition because of the rapid growth of 7-Eleven and other retail stores due to the potential high market value of these stores. The objective of this research is to study concentration ratios survivability of 7 - Eleven in Bangkok and to study relation of profit behavior and concentration ratio, survivability and district locations of 7 - Eleven by used secondary data such as financial statement and annual report of 7 - Eleven in Bangkok since 2004 – 2007. Survivor Technique and Multiple regression analysis were used in the study.

The result of this research showed that concentration ratio of 7 - Eleven in inner Bangkok zone is the highest concentration ratio, middle Bangkok zone and external Bangkok zone respectively. The findings reveal that 7 - Eleven in Bangkok 9 district location that have high survivability, 18% . The district were Bang Kapi, Don Mueang, Prawet, Lad Krabang, Min Buri, Phra Khanong, Bueng Kum, Taling Chan and Phasi Charoen. 7 - Eleven that medium survivability at high profit have 3 district locations, 6%. The district were Sai Mai, Nong Khaem and Nong Chok. 7 - Eleven that medium survivability at high asset growth rate have 22 district locations, 44%. The district were Chatuchak, Ratchathewi, Bang Khen, Khlong Toei, Pathum Wan, Phaya Thai, Huai Khwang, Watthana, Bang Rak, Din Daeng, Phra Nakhon, Bangkok Noi, Dusit, Sathon, Wang Thonglang, Suan Luang, Bang Phlat, Bang Sue, Thon Buri, Chom Thong and Lak Si. 7 - Eleven that very low viability have 16 district locations, 32%. The district were Bang Khae, Bang Khun Thian, Khlong San, Yan Nawa, Lad Phrao, Rat Burana, Pom Prap Sattru Phai, Thung Khru, Bang Bon, Bang Na, Bang Kho Laem, Khlong Sam Wa, Bangkok Yai,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Samphanthawong, Saphan Sung and Thawi Watthana. Furthermore, this study found that factor which affect to profit behavior of 7 - Eleven survivability of 7 - Eleven.

This study has suggest that 7 - Eleven should consider in each district locations because opening branch shop in low concentration ratio can make to survive 7 - Eleven and make profit. If opening branch shop in extremely concentration ratio can high competitive and survivability of 7 - Eleven each district locations that medium survivability in high asset growth rate have 22 district. It should be add management strategic for reduce cost as worthy area management. Because of 22 district locations, most of them is boom district locations and expensive rent. In 16 district location of 7 - Eleven that no survivability should increase sales strategic for make profit and lower cost management.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ แสงโนรี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระเรื่องนี้ที่กรุณาให้คำแนะนำ และให้ความรู้ต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิสิตธิ์ แก้วฉา คณะกรรมการการศึกษาอิสระร่วมที่ได้กรุณาแนะนำให้คำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงรายงานฉบับนี้ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อมรศรี ดันพิพัฒน์คณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขปรับปรุงรายงานฉบับนี้ให้สมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ นักศึกษารัฐกิจมหาบัณฑิตทุกคน จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

วีระพงษ์ ละออเอี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
ABSTRACT.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.5 นิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 แนวความคิดและทฤษฎี.....	5
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความอยู่รอดขององค์กร.....	5
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการประหยัดต่อขนาด.....	7
2.3 ทฤษฎีกำไร.....	10
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.5 วิธีการศึกษา.....	13
บทที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน).....	17
3.1 ประวัติบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน).....	17
3.2 เป้าหมายการดำเนินธุรกิจ.....	18
3.3 ลักษณะธุรกิจและการบริการ.....	20
3.4 การตลาดและภาวะการแข่งขัน.....	22
3.5 การส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือบริการ.....	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	24
4.1 ลักษณะทั่วไปของการกระจุกตัว.....	24
4.2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอด.....	28
4.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกำไร.....	39
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	42
5.1 สรุป.....	42
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	43
5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	44
บรรณานุกรม.....	45
ภาคผนวก.....	46
ภาคผนวก ก ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอด.....	47
ประวัติผู้เขียน.....	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนสาขาของผู้ประกอบการค้าปลีก คอนวินเนียนส์ โตร์.....	2
3.1 งบการเงินของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน).....	19
3.2 จำนวนสาขาและข้อมูลทั่วไปของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน).....	21
4.1 อัตราการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในโซนกรุงเทพฯชั้นใน.....	25
4.2 อัตราการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในโซนกรุงเทพฯชั้นกลาง.....	27
4.3 อัตราการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในโซนกรุงเทพฯชั้นนอก.....	28
4.4 อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมและอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมของร้าน เซเว่นอีเลฟเว่นใน 50 เขตที่ตั้ง.....	29
4.5 จำนวนและร้อยละของเขตที่ตั้งในระดับความสามารถในการอยู่รอด.....	38
4.6 จำนวนและร้อยละของเขตที่ตั้งในระดับความสามารถในการอยู่รอดแต่ละโซน.....	39
4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับกำไรสุทธิ.....	40
4.8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ(Multiple Regression Analysis) ของพฤติกรรมกำไร.....	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ลำดับชั้น วิธีการและเป้าหมาย.....	6
2.2 ความชันของเส้นต้นทุนเฉลี่ยระยะยาว.....	8
2.3 การประหยัดต่อขนาดโดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอด.....	15
4.1 อัตราการการกระจุกตัวของแต่ละเขตที่ตั้ง.....	26
4.2 อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมของของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน 50 เขตที่ตั้ง.....	30
4.3 อัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมของของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน 50 เขตที่ตั้ง.....	32
4.4 ผลวิเคราะห์การประหยัดต่อขนาด โดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอด.....	33
4.5 ผลวิเคราะห์การประหยัดต่อขนาด โดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอดใน โชน กรุงเทพชั้นใน.....	35
4.6 ผลวิเคราะห์การประหยัดต่อขนาด โดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอดใน โชน กรุงเทพชั้นกลาง.....	36
4.7 ผลวิเคราะห์การประหยัดต่อขนาด โดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอดใน โชน กรุงเทพชั้นนอก.....	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนสาขาที่ 232 ด้วยร้อยละการเติบโตที่ 100-331 ในช่วงเวลาสองปีทำให้ ณ ปีพ.ศ.2547 ร้าน วี.ซีอ็อป มีจำนวนสาขาที่ 1,000 ตามด้วยร้านแฟมิลีมาร์ท ณ ปีพ.ศ.2545 มีจำนวนสาขาที่ 246 ด้วยร้อยละการเติบโตที่ 22-63 ในช่วงเวลาสองปีทำให้ ณ ปีพ.ศ.2547 ร้านแฟมิลีมาร์ท มีจำนวนสาขาที่ 400 และสุดท้าย ร้านเฟรชมาร์ท ณ ปีพ.ศ.2545 มีจำนวนสาขาที่ 117 ด้วยร้อยละการเติบโตที่ 71-199 ในช่วงเวลาสองปีทำให้ ณ ปีพ.ศ.2547 ร้านเฟรชมาร์ท มีจำนวนสาขาที่ 350

จากการแข่งขันที่สูงขึ้นและมีการเพิ่มบริการต่างๆ เพื่อเพิ่มรายได้และเพิ่มสัดส่วนในการครองตลาด เช่น บริการรับชำระค่าสาธารณูปโภคต่าง ๆ ค่าประกันภัย ค่าเช่าซื้อสินค้ารวมทั้งปัจจุบันมีการเพิ่มสินค้าประเภทบันเทิง เช่น เทป ซีดี วารสารต่าง ๆ โดยพบว่าร้านเซเว่นอีเลฟเว่น เปิดเป็นร้านหนังสือใช้ชื่อว่าร้านหนังสือ Book smile และพบว่าแนวโน้มสินค้าของร้านสะดวกซื้อนั้น ผู้ประกอบการรายใหญ่ให้ความสำคัญกับสินค้าอาหารมากขึ้น โดยมีสัดส่วนเป็นอาหารร้อยละ 70 และไม่ใช่สินค้าอาหารร้อยละ 30 เนื่องจากมีกำไรขั้นต้น (Margin) มากกว่าร้อยละ 25 และยังสามารถเพิ่มเมนูอาหารให้แตกต่างจากคู่แข่งได้ด้วย ในขณะที่สินค้าที่ไม่ใช่อาหารมี กำไรขั้นต้นเฉลี่ยร้อยละ 10 โดยคาดว่า ปีพ.ศ. 2547 มีมูลค่าตลาดประมาณ 80,000 ล้านบาท (กรมพัฒนาธุรกิจและการค้า) และมีการแข่งขันรุนแรงมาก

ตารางที่ 1.1 จำนวนสาขาของผู้ประกอบการค้าปลีก คอนวินเนียนสโตร์

ผู้ประกอบการ	จำนวนสาขา			การเติบโตของจำนวนสาขา (ร้อยละ)		
	2545	2546	2547	2545-2546	2546-2547	2545-2547
เซเว่นอีเลฟเว่น	2,042	2,500	2,861	22	14	40
แฟมิลีมาร์ท	246	300	400	22	33	63
เฟรชมาร์ท	117	200	350	71	75	199
วี.ซีอ็อป	232	500	1,000	116	100	331

ที่มา : รวบรวมโดยสำนักงานวิจัยธุรกิจ บมจ.ธนาคารกรุงไทย

ร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในเขตกรุงเทพฯ มีการเติบโตและแข่งขันกันสูงมากจึงน่าสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความสามารถในการอยู่รอด เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และทิศทางการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อเตรียมความพร้อมในดำเนินงานในอนาคตให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแข่งขันในปัจจุบัน และกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะธุรกิจ การกระจุกตัว และความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการอยู่รอด อัตราการกระจุกตัวและเขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีผลต่อพฤติกรรมกำไร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงอัตราการกระจุกตัวและความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลที่จะใช้เป็นแนวทาง การวางแผนการดำเนินงานของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นต่อไป
2. ทำให้ทราบถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกำไรของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น เพื่อเป็นข้อมูลที่จะใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการดำเนินงานของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การวิเคราะห์อัตราการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นทำการวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนการกระจุกตัวแบบสมบูรณ์ โดยใช้ข้อมูลของจำนวนสาขาของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้งของกรุงเทพมหานครในปีพ.ศ. 2550 ต่อด้วยพื้นที่(ตารางกิโลเมตร) ของแต่ละเขตที่ตั้งนำมาหาอัตราการกระจุกตัวแต่ละเขตที่ตั้ง และการวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นทำการวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือ Survivor Technique โดยใช้ข้อมูลอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมและอัตราการเติบโตของสินทรัพย์รวมตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 ถึงปีพ.ศ. 2550 และศึกษาความสัมพันธ์ของความสามารถในการอยู่รอด อัตราการกระจุกตัวและเขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีผลต่อพฤติกรรมกำไร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยพหุและสหสัมพันธ์เชิงซ้อน โดยใช้ข้อมูลของอัตราการกระจุกตัว ความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น ในแต่ละเขต ที่คำนวณมาได้ และเขตที่ตั้งที่แบ่งตามโซน ได้แก่ เขตชั้นใน เขตชั้นกลาง เขตชั้นนอก

1.5 นิยามศัพท์

กรุงเทพมหานคร ได้มีการแบ่งเขตออกเป็น 4 ลักษณะ ตามวัตถุประสงค์เพื่อการปฏิบัติงาน คือ

1. การแบ่งเขตตามการบริหารงาน 6 กลุ่มโซน คือ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มบูรพา กลุ่มศรีนครินทร์ กลุ่มเจ้าพระยา กลุ่มกรุงธนเหนือ กลุ่มกรุงธนใต้
2. การแบ่งเขตตามที่ตั้งของพื้นที่ 3 เขต คือ เขตชั้นใน เขตชั้นกลาง เขตชั้นนอก
3. การแบ่งเขตตามการตั้งถิ่นฐานชุมชน 5 โซน คือ เขตเมืองชั้นใน (Inner City) เขตชั้นกลางหรือเขตต่อเมือง (Urban Fringe) และเขตชั้นนอกหรือเขตชานเมือง (Suburb)
4. การแบ่งเขตตามการลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน(ผังเมือง) 13 บริเวณ

ลักษณะที่ใช้ในการศึกษานี้คือ การแบ่งเขตตามที่ตั้งของพื้นที่ 3 เขต คือ เขตชั้นใน ประกอบด้วย เขตจตุจักร เขตราชเทวี เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตพญาไท เขตห้วยขวางเขตวัฒนา เขตบางรัก เขตดินแดง เขตพระนคร เขตบางกอกน้อย เขตดุสิต เขตสาทร เขตบางซื่อ เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตยานนาวา เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตบางคอแหลม เขตบางกอกใหญ่ เขตสัมพันธวงศ์ เขตชั้นกลางประกอบด้วย เขตบางกะปิ เขตประเวศ เขตพระโขนง เขตบึงกุ่ม เขตภาษีเจริญ เขตบางเขน เขตวังทองหลาง เขตสวนหลวง เขตบางพลัด เขตจอมทอง เขตคันนายาว เขตสายไหม เขตบางแค เขตลาดพร้าว เขตราชบุรีบูรณะ เขตทุ่งครุ เขตบางนา เขตสะพานสูง และเขตชั้นนอกประกอบด้วย เขตดอนเมือง เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตตลิ่งชัน เขตหนองแขม เขตหนองจอก เขตหลักสี่ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตคลองสามวา เขตทวีวัฒนา

บทที่ 2

แนวความคิดและทฤษฎี

ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดต่าง ๆ ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าทฤษฎี และแนวความคิด เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย โดยมีประเด็นและสาระสำคัญในการศึกษาดังนี้ คือ แนวความคิดเกี่ยวกับความอยู่รอดขององค์การ แนวความคิดเกี่ยวกับการประหยัดต่อขนาด ทฤษฎีกำไร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีการศึกษา

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความอยู่รอดขององค์การ

ความอยู่รอดขององค์การ คือ การที่องค์การนั้นสามารถดำรงอยู่ เพื่อดำเนินกิจการหรือธุรกิจต่อไปได้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ(ทองศรี กำภู ณ อยุธยา. 2533)

2.1.1 เหตุผลที่องค์การต้องอยู่รอด

องค์การใดเมื่อตั้งขึ้นมาแล้วย่อมต้องพยายามอยู่รอดให้ โดยมีเหตุผลจำเป็นที่องค์การต้องอยู่รอด ประกอบด้วย

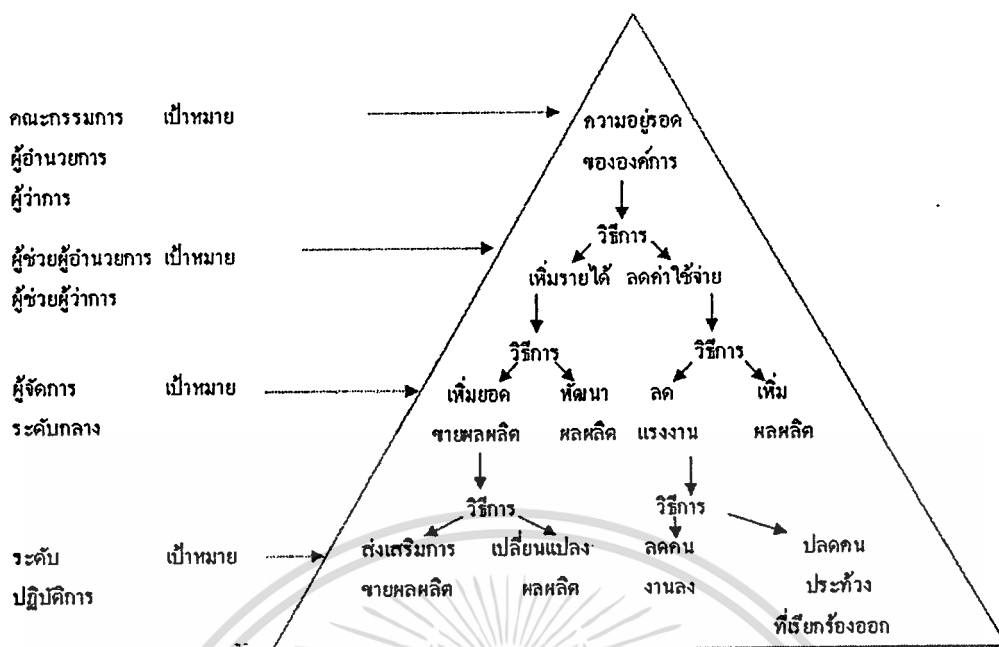
1. การดำรงรักษาไว้ซึ่งรูปแบบขององค์การ โดยต้องรู้จักการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ
2. องค์การมีลักษณะสองลักษณะในการทำงานคือ สภาพคล่อง และสภาพฝืด องค์การต้องพยายามแสวงหาสภาพคล่องอยู่เสมอ
3. สถานภาพขององค์การ องค์การเป็นสิ่งมีชีวิต ย่อมต้องมีวงจรชีวิต คือ เกิด แก่ เจ็บ ตาย องค์การพยายามไม่ตายเมื่อองค์การเกิดขึ้นแล้วต้องทะนุบำรุงให้เจริญตามสภาพที่ควรจะเป็น
4. เงื่อนไขด้านปัจจัยหลักขององค์การซึ่งประกอบด้วย โครงสร้าง ภารกิจ เทคโนโลยี และคน เช่น โครงสร้างองค์การเป็นตัวกำหนดการจัดกำลังคนและงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การได้ด้านคนองค์การเต็มไปด้วยบุคคลไร้ความสามารถ ไม่นานองค์การคงไปไม่รอด องค์การต้องมีคนที่มีความสามารถที่สูงและตรงกับความต้องการขององค์การ

2.1.2 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารตามเป้าหมายขององค์การ

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารจะพิจารณาตามระดับความรับผิดชอบของผู้บริหาร ตามภาพที่

2.1 ผู้บริหารต่างระดับจะมีพลังในการปฏิบัติแตกต่างกันตามเป้าหมายขององค์การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.1 ลำดับชั้น วิธีการและเป้าหมายขององค์กร
ที่มา : (ทองศรี กำภู ณ อยุธยา, 2533)

2.1.3 ปัจจัยหลักที่มีผลต่อการอยู่รอดขององค์กร

1. โครงสร้าง การจัดโครงสร้างที่เป็นทางการ นอกจากจะก่อให้เกิดรูปแบบที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายแล้วยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกคือ ก่อให้เกิดความประหยัดและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดเป็นเครื่องเตือนให้ทราบถึงกิจกรรมที่องค์กรต้องปฏิบัติ ช่วยตรวจสอบขอบข่ายงานโดยการตรวจสอบจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในองค์กร ช่วยก่อให้เกิดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่แตกต่างกันในองค์กรช่วยให้เกิดการยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองความต้องการในอนาคต และพัฒนาองค์กรให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นสิ่งที่สามารถสร้างความพึงพอใจทางสังคมของสมาชิกในองค์กรได้ การจัดโครงสร้างตำแหน่งโดยจัดตำแหน่งหัวหน้า ซึ่งมีผู้มีตำแหน่งดังกล่าวจะได้รับความพึงพอใจกับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

2. งานหรือภารกิจ เป็นการรวมงานอิสระ หรืองานที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นรูปแบบเดียวกันผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือแต่จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับตำแหน่งนั้นๆงานประกอบด้วยงานประจำ และงานที่ไม่เป็นงานประจำ

3. เทคโนโลยี เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อองค์กร การค้นพบเทคโนโลยีใหม่ ๆ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์กรทั้งนี้อาจจะเสริมหรือทำลายองค์กรแต่ละองค์กรได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. คน หากปราศจากคนแล้วองค์การก็ไม่เกิดขึ้น เพราะคนเป็นผู้สร้างองค์การ และคนยังเป็นส่วนประกอบสำคัญขององค์การองค์การจะปฏิบัติการกิจไปสู่เป้าหมายได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับคนในองค์การนั้น ๆ

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการประหยัดต่อขนาด

การประหยัดต่อขนาด (Economies of scale)

การประหยัดต่อขนาด (สาวิตรี โสภารักษ์ 2544 : 29) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยกับขนาดธุรกิจ โดยสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาว กล่าวคือ ถ้ามีการประหยัดต่อขนาด เส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวจะ มีค่าความชันเป็นลบ แสดงถึงหน่วยผลิทำการผลิตอยู่ในช่วงการประหยัดต่อขนาดเพิ่มขึ้น (Increasing Return to Scales) คือ การผลิตที่เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิด ในสัดส่วนหนึ่ง ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจะมีสัดส่วนที่มากกว่าปัจจัยที่เพิ่มขึ้น จึงมีผลให้ต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยลดลง กรณีที่เส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวมีค่าความชันเป็นศูนย์ หมายถึง การผลิตที่อยู่ในช่วงการประหยัดต่อขนาดคงที่ (Constant Return to Scales) คือ เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิด ในสัดส่วนใดก็ตาม ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจะมีสัดส่วนเดียวกับปัจจัยที่เพิ่มขึ้น ต้นทุนเฉลี่ยจะคงที่ และถ้าไม่มีการประหยัดต่อขนาดลดลง (Decreasing Return to Scales) คือ การผลิตที่เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิด ในสัดส่วนหนึ่งผลผลิตจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าการเพิ่มของปัจจัยการผลิต ต้นทุนต่อหน่วยจะเพิ่มขึ้น

ทั้งการประหยัดและการไม่ประหยัดที่เกิดขึ้นดังที่กล่าวมานั้นเป็นผลทำให้เส้นของต้นทุนในระยะยาวลดลง และเพิ่มขึ้น ดังนั้น เส้นต้นทุนในระยะยาวตลอดทั้งเส้นจึงมีลักษณะเป็นรูปตัว U (U-Shape) เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าการประหยัดหรือไม่ประหยัดที่กล่าวมาข้างต้นเป็นผลที่เกิดจากการกระทำของกิจการเองทั้งสิ้นการที่กิจการมีต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยเพิ่มขึ้นก็เนื่องจากการที่มีการขยายขนาดการผลิตของกิจการจนมีขนาดใหญ่เกินไปนั่นเอง การประหยัด และการไม่ประหยัดในลักษณะดังกล่าวเรียกว่า “การประหยัดจากภายใน” (Internal Economies) และ “การไม่ประหยัดจากภายใน” (Internal Diseconomies)

การเปลี่ยนแปลงของต้นทุนในระยะยาวยังอาจเกิดในอีกลักษณะหนึ่งได้ เป็นต้นว่า เมื่อเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ มีการค้นคว้าวิจัยหาวัตถุดิบใหม่ๆ ที่มีต้นทุนต่ำลงหรือมีคุณภาพที่สูงขึ้นมาใช้ในการผลิตหน่วยธุรกิจที่ใช้วัตถุดิบดังกล่าวในการผลิตย่อมสามารถ ลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยให้ต่ำลงได้ไม่ว่าธุรกิจนั้นจะใช้นาการผลิตโดยอยู่ที่ตาม การลดลงของต้นทุนต่อหน่วยจึงเป็นผลให้เส้นต้นทุนระยะยาวลดลงทั้งเส้น การประหยัดต้นทุนที่เกิด ในกรณีหลังนี้เป็นผลมาจากสาเหตุภายนอก การประหยัดลักษณะนี้เรียกว่า “การประหยัดจากภายนอก” (External Economies) ในทาง

ตรงกันข้ามถ้ามีสาเหตุภายนอกใด ๆ เป็นผลให้ต้นทุนต่อหน่วยโดยเฉลี่ยของหน่วยธุรกิจสูงขึ้นเป็นการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กันว่า การมีผู้ผลิตจะทั้งในอุตสาหกรรม หรือนอกอุตสาหกรรมก็ตามเข้ามาแย่งซื้อปัจจัยการผลิตจนเป็นผลให้ราคาปัจจัยการผลิตสูงขึ้น ต้นทุนเฉลี่ยของหน่วยธุรกิจที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการผลิตย่อมสูงขึ้น ทั้ง ๆ ที่มีได้เปลี่ยนแปลงขนาดการผลิตของตนแต่อย่างใดการเพิ่มสูงขึ้นของต้นทุนเฉลี่ยในลักษณะดังกล่าวนี้ จะทำให้เส้นต้นทุนเฉลี่ยระยะยาวสูงขึ้นทั้งเส้น การไม่ประหยัดในลักษณะนี้เรียกว่า “การไม่ประหยัดจากภายนอก” (External Diseconomies) จากภาพที่ 2.2 จะแสดงให้เห็นถึงลักษณะของความชันของเส้นต้นทุนเฉลี่ยระยะยาวที่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดต่อขนาดทั้ง 3 ลักษณะ ได้แก่ การลดลงของเส้นต้นทุนเฉลี่ยระยะยาว การคงที่ของเส้นต้นทุนเฉลี่ยระยะยาว และการเพิ่มขึ้นของเส้นต้นทุนเฉลี่ยระยะยาว

ต้นทุนเฉลี่ยระยะยาว (Long Run Average Cost : LAC) ซึ่งเส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวที่เป็นรูปตัวยู (U-Shape) สามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วง

ช่วงที่ 1 เส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวมีค่าความชันเป็นลบ แสดงถึงหน่วยผลิตทำการผลิตอยู่ในช่วงการประหยัดต่อขนาดเพิ่มขึ้น (Increasing Return to Scales) คือ ช่วงแห่งการขยาย ของการผลิตที่เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตที่เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนหนึ่งผลผลิต ที่เพิ่มขึ้นจะมี สัดส่วนที่มากกว่าปัจจัยที่เพิ่มขึ้น ต้นทุนเฉลี่ยจะลดลง หมายถึง มีการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scales)



ภาพที่ 2.2 ความชันของเส้นต้นทุนเฉลี่ยระยะยาว

ที่มา : (สาวิตรี โสภารักษ์, 2544:30, 1980)

ช่วงที่ 2 เส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวมีค่าความชันเป็นศูนย์ หมายถึง หน่วยผลิตทำการผลิตอยู่ในช่วงประหยัดต่อขนาดคงที่ (Constant Return to Scales) คือ เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนใดก็ตาม ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นจะมีสัดส่วนเดียวกับปัจจัยที่เพิ่มขึ้นต้นทุนเฉลี่ยจะคงที่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงที่ 3 เส้นต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวมีค่าความชันเป็นบวก หมายถึง หน่วยผลิตทำการผลิตอยู่ในช่วงการประหยัดต่อขนาดลดลง (Decreasing Return to Scales) คือ ช่วงแห่งการขยายของการผลิตที่เมื่อเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนหนึ่งผลผลิตจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงต่ำกว่าการเพิ่มของปัจจัยการผลิต ต้นทุนเฉลี่ยจะเพิ่มขึ้น เรียกว่า การไม่ประหยัดต่อขนาด (Decreasing Return to Scales)

ปัจจัยที่กำหนดการประหยัดต่อขนาดจากขนาดการผลิต คือ

1. การประหยัดจากด้านแรงงาน (Labor Economy) การขยายขนาดของการผลิตออกไปจะต้องใช้แรงงานจำนวนมากขึ้น ทำให้ผู้ผลิต สามารถแบ่งคนงานให้ทำงานตามความถนัดของตนจนเกิดความชำนาญเฉพาะอย่าง (Specialization) และได้ปริมาณผลผลิตมากกว่าเดิม ต้นทุนเฉลี่ยจึงลดลง
2. การประหยัดจากด้านวัตถุดิบและเงินทุน (Material and Financial Economy) กิจการที่มีขนาดใหญ่ และผลิตสินค้าในปริมาณมาก จำเป็นต้องสั่งซื้อวัตถุดิบหรือใช้เงินทุนครั้งละมาก ๆ ทำให้มีโอกาสต่อรองราคาวัตถุดิบ หรือดอกเบี้ยได้มากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก ต้นทุนเฉลี่ยจึงต่ำกว่า
3. การประหยัดจากด้านเทคนิค (Technical Economy) เมื่อขยายขนาดของการผลิตจากขนาดเล็กให้ใหญ่ขึ้น จะเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตสามารถเลือกใช้เครื่องจักร เครื่องมือที่มีขนาดใหญ่ และมีประสิทธิภาพสูง ๆ มากกว่ากิจการขนาดเล็ก ซึ่งแน่นอนย่อมทำให้ต้นทุนเฉลี่ยถูกลง
4. การประหยัดจากด้านการตลาด (Marketing Economy) ค่าใช้จ่ายทางด้านการตลาด เช่น ค่าโฆษณา และค่าส่งเสริมการขายของกิจการที่ผลิตสินค้าจำนวนมาก ๆ โดยเฉลี่ย ต่อหน่วยจะถูกลงกว่ากิจการที่ผลิตสินค้าจำนวนน้อย เช่น กิจการผลิตสินค้า 1,000,000 บาท ค่าโฆษณาเฉลี่ยต่อหน่วยเท่ากับ 1 บาท ในขณะที่กิจการที่ผลิตสินค้า 100,000 หน่วย และใช้งบโฆษณาเท่ากันจะเสียค่าโฆษณาเท่ากัน จะเสียค่าโฆษณาถึงหน่วยละ 10 บาท เป็นต้น

ปัจจัยที่ไม่ก่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดการผลิต คือ

1. ต้นทุนการขนส่ง (Transportation Costs) เกิดจากการที่หน่วยธุรกิจขยายการผลิต โดยใช้โรงงานเดียว ในขณะที่หน่วยธุรกิจนั้นมีลูกค้ากระจายอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ทำให้การขนส่งสินค้าไปยังลูกค้ามีต้นทุนที่สูงขึ้น
2. ความไม่สมบูรณ์ของตลาดแรงงาน (Imperfections in the Labor Market) มีผลทำให้หน่วยธุรกิจที่ขยายการผลิตออกไป และต้องใช้แรงงานเพิ่มขึ้น จะต้องจ่ายค่าแรงเพิ่มขึ้น
3. ความซับซ้อนขององค์การที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ทำให้มีลำดับชั้นของการบริหาร (Level of Management) และสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) ยาว การอำนวยความสะดวกและการสั่งการของผู้บริหารระดับสูงกว่าจนถึงระดับพนักงานต้องใช้เวลาาก ต้นทุนด้านการบริหาร จึงเพิ่มขึ้น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยทั้งหลายดังกล่าว ทำให้ต้นทุนรวมและต้นทุนเฉลี่ยของหน่วยธุรกิจเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้บริหารหน่วยธุรกิจจำนวนมากพยายามแก้ไขปรับปรุงด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น (รุ่งโรจน์ เบญจมสุทิน, 2548: 281)

2.3 ทฤษฎีกำไร

กำไรเกิดจากการที่แรงงานผลิตมากกว่าส่วนที่จะนำมาใช้ในการเลี้ยงดูแรงงาน ผลกำไร คือ ส่วนของผลิตผลคงเหลือซึ่งตกอยู่กับนายทุนหลังจากที่ได้จ่ายค่าตอบแทนแก่แรงงานแล้ว อย่างไรก็ตามนายทุนจำเป็นต้องจ่ายค่าตอบแทนให้แก่แรงงาน รวมทั้งค่าวัสดุคิบบ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต ซึ่งเป็นทุนที่จะนำมาใช้จ่ายและเพื่อหาผลประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคต

กล่าวโดยสรุปกำไรจึงเป็นผลตอบแทนต่อผู้ประกอบการซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. อัตราดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนต่อการใช้เงินทุนของผู้ประกอบการ ซึ่งหมายถึงผลตอบแทนต่อความเสี่ยงของผู้ประกอบการ
2. ค่าตอบแทนต่อการจัดการบริหารงานในฐานะที่ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจ (Wage of Management)
3. ผลตอบแทนต่อการเสี่ยง

ปัจจัยกำหนดกำไร ที่สำคัญมี 3 ประการ คือ

1. ประสิทธิภาพในการผลิตของแรงงาน ซึ่งก็คือ จำนวนผลิตผลที่ผลิตได้
2. สัดส่วนของผลิตผลที่เป็นค่าจ้าง
3. ต้นทุนของแรงงาน (Cost of Labor)

อัตรากำไรมีแนวโน้มที่จะลดลงและจะลดลงจนถึงระดับต่ำสุด ซึ่งอัตรากำไรต่ำสุดนี้จะชดเชยพอกับความเสี่ยง และค่าเสี่ยง เหตุที่ทำให้อัตรากำไรลดลงก็คือ ช่องทางที่จะใช้เงินทุนนั้นค่อยๆ หดไป ช่องทางที่จะลงทุนถูกจำกัดโดยที่ดินในประเทศและตลาดต่างประเทศที่รับซื้อสินค้าหดถดถอย ดังนั้นถ้าที่ดินถูกใช้ประโยชน์และตลาดต่างประเทศไม่สามารถขยายออกไปพอที่จะใช้เงินที่ตนมีอยู่ได้เพียงพอก็จะทำให้อัตรากำไรลดลง

วิธีการที่จะแก้ไขไม่ให้อัตรากำไรลดลงมีหลายวิธีการ ดังนี้

1. การทำลาย เช่น สงครามจะทำให้อัตรากำไรค่อยๆ ทรุดสูงขึ้นไป
2. การปรับปรุงเทคนิคในการผลิตให้ดีขึ้น โดยเฉพาะเทคนิคในการผลิตสินค้าประเภทอาหาร
3. การขยายการค้ากับต่างประเทศเพื่อจะได้สินค้าประเภทอาหารราคาถูกจากต่างประเทศ
4. การลงทุนออกไปนอกประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อำนาจ แสงโนรี (2527) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบของโครงสร้างตลาด การประหยัดต่อขนาดและพฤติกรรมกำไร ระหว่างธนาคารไทยพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ไทย โดยการศึกษานาครพาณิชย์ 16 แห่ง และบริษัทเงินทุน และหลักทรัพย์จำนวน 112 แห่ง ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า ระบบธนาคารพาณิชย์ไทยมีการกระจุกตัวจริง ดังนั้นโครงสร้างตลาดเป็นแบบกึ่งผูกขาด ส่วนบริษัทเงินทุน และหลักทรัพย์ที่มีโครงสร้างตลาดแบบแข่งขันเนื่องจากอัตราการกระจุกตัวมีการกระจายอย่างมาก สำหรับผลการศึกษาการประหยัดต่อขนาดพบว่าธนาคารพาณิชย์ไทย จำนวน 5 ธนาคารที่มีการประหยัดต่อขนาดมากที่สุด ส่วนการศึกษาพฤติกรรมกำไรพบว่า ธนาคารกรุงเทพ ซึ่งเป็นธนาคารขนาดใหญ่ มีอัตรากำไรสัมพันธ์อัตราการกระจุกตัว ส่วนธนาคารขนาดเล็กที่สุดคือ ธนาคารหวังหลี อัตราของกำไรมีความสัมพันธ์กับการประหยัดต่อขนาด ส่วนบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ปรากฏว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 มีอัตราของกำไรมีความสัมพันธ์กับการประหยัดต่อขนาดและอัตราการกระจุกตัวอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับกลุ่มที่ 2 และ 4 อัตราของกำไรมีความสัมพันธ์กับการประหยัดต่อขนาดอย่างมีนัยสำคัญเพียงตัวแปรเดียว

สิงหา ชาติวะสุ (2542) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความอยู่รอดและการประหยัดต่อขนาดของธุรกิจอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในประเทศไทย โดยการศึกษาธุรกิจอาหารทะเลแช่เยือกแข็งของประเทศไทย ในภาวะปัจจุบันประสบกับปัญหาการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศสูงขึ้น รวมทั้งปัญหาด้านทุนการผลิตภายในประเทศสูงขึ้น เนื่องจากการขาดแคลนวัตถุดิบ การเพิ่มขึ้นของค่าจ้างแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิต การศึกษานี้มุ่งศึกษาถึงความอยู่รอดและการประหยัดต่อขนาดของธุรกิจอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง รวมถึงศึกษาอุปสงค์การส่งออกของสินค้าอาหารทะเลแช่เยือกแข็งของประเทศไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูล ในการวางแผนการผลิตและการค้าในธุรกิจอาหารทะเลแช่เยือกแข็งของประเทศไทย ไปญี่ปุ่น โดยใช้บริษัทตัวอย่าง 9 บริษัทที่ประกอบธุรกิจอาหารทะเลแช่เยือกแข็งในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปีพ.ศ. 2536 ถึงปีพ.ศ. 2540 มาวิเคราะห์ด้วยอัตราส่วนทางการเงิน จุดคุ้มทุน และการประหยัดต่อขนาด ส่วนการวิเคราะห์อุปสงค์การส่งออกศึกษาเฉพาะสินค้าแช่เย็นแช่แข็งมี 3 ประเภท คือ กุ้ง ปลา และปลาหมึก ผลการศึกษาพบว่าจากบริษัทที่ศึกษา มี 2 บริษัทที่มีประสิทธิภาพทางการเงินที่ดีคือ บมจ.ห้องเย็น โชติวัฒน์ หาดใหญ่ และ บมจ.ซีเฟรชอินดรัสตรี มี 5 บริษัทสามารถประคองตัวอยู่ได้ และ อีก 2 บริษัทที่มีประสิทธิภาพทางการเงินต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่ามีเพียง 2 บริษัทเท่านั้นที่สามารถไปถึงจุดคุ้มทุนได้คือ บมจ.ห้องเย็น โชติวัฒน์ หาดใหญ่ และ บมจ.ปากพั่นห้องเย็น และมี 6 บริษัทที่เกิดการประหยัดต่อขนาด นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญที่กำหนดอุปสงค์การส่งออกของกุ้ง ปลา และ

เอก... ปรากฏว่ากรณิใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศผู้นำเข้า สำหรับราคาส่งออกของประเทศคู่แข่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดอุปสงค์การส่งออกของกุ้งและปลาแช่เย็นแช่แข็ง ทั้งนี้ประมาณการอุปสงค์การส่งออกปลาและปลาหมึกแช่เย็นแช่แข็งไปญี่ปุ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่อุปสงค์การส่งออกกุ้งแช่เย็นแช่แข็งนั้น มีแนวโน้มลดลง จากการศึกษาทั้งหมดได้ขอเสนอแนะเพื่อให้บริษัทตัวอย่างของธุรกิจอาหารทะเลแช่เยือกแข็งสามารถอยู่รอดนั้นจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเงินให้ดีขึ้นต้องควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า รวมทั้งควรสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเพื่อรักษาอุปสงค์การส่งออกในตลาดผู้ซื้อหลัก อย่างไรก็ตามควรป้องกันความเสี่ยงจากการลดลงของอุปสงค์การส่งออกด้วยการขยายเป้าหมายการค้าสู่ตลาดใหม่ โดยรัฐบาลควรช่วยส่งเสริมในการขยายตลาดแห่งนี้

ทรงกรด จันทร์สวาท (2551) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยโดยศึกษาถึงการความสามารถในการอยู่รอดของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย และศึกษาความสัมพันธ์ความสามารถในการอยู่รอดกับตัวแปรทางการเงินที่ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์มีความสามารถในการอยู่รอดซึ่งทำวิเคราะห์โดยวิธีการ Survivor Technique และเทคนิคการวิเคราะห์การผันแปรหรือความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่าธนาคารที่มีความสามารถในการอยู่รอดสูงมีจำนวน 5 ธนาคารคิดเป็นร้อยละ 33.33 ประกอบด้วย ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน) ธนาคารสินเอเชีย จำกัด (มหาชน) และธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดไทย จำกัด (มหาชน) ส่วนธนาคารที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการทำกำไรสูงมี 4 ธนาคารคิดเป็นร้อยละ 26.67 ประกอบด้วย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการเติบโตของสินทรัพย์สูงมี 1 ธนาคารคิดเป็นร้อยละ 6.67 คือ ธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) และธนาคารที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอดมี 5 ธนาคาร โดยคิดเป็นร้อยละ 33.33 ได้แก่ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) ธนาคารเมกะสาชลพาณิชย์ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) สำหรับตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการอยู่รอดของธนาคารพาณิชย์ ประกอบด้วย ปริมาณเงินฝาก ปริมาณเงินให้สินเชื่อ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายไม่ใช้ดอกเบี้ย กำไรต่อสินทรัพย์ (ROA) และ กำไรต่อหุ้น ผลจากการศึกษามีข้อเสนอแนะคือ บางธนาคารมีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการอยู่รอดสูงแต่อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม เช่น ธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) น่าจะมีความสามารถในการอยู่รอดสูง ถ้าลดการลงทุนเพิ่มเติม ธนาคารต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพเงินฝากและเงินให้สินเชื่อ ต้องได้เงินฝากและเงินให้สินเชื่อที่มีคุณภาพสูง เช่น การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยทำให้ปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้นแล้วนำไปการให้สินเชื่อกับลูกค้าที่สามารถจ่ายเงินคืนได้ และให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายไม่ใช้ดอกเบี้ย การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 วิธีการศึกษา

2.5.1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลได้จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ข้อมูลงบการเงินและรายงานประจำปีของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นปีพ.ศ. 2547 ถึงปีพ.ศ. 2550 ซึ่งได้จาก เว็บไซต์ www.cpall.co.th ประกอบด้วย จำนวนสาขาและพื้นที่ในแต่ละเขตที่ตั้ง มูลค่าสินทรัพย์รวมของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้ง และกำไรสุทธิรวมของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้ง

2.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การคำนวณอัตรากระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใช้จำนวนสาขาของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้งในปีพ.ศ.2550 ต่อด้วยพื้นที่(ตารางกิโลเมตร)ของเขตที่ตั้ง แล้วนำค่าอัตรากระจุกตัวของแต่ละเขตมาเฉลี่ย โดยแยกตามโซน คือกรุงเทพมหานครชั้นใน กรุงเทพมหานครชั้นกลาง และกรุงเทพมหานครชั้นนอก แล้วทำการวิเคราะห์ เปรียบเทียบแต่ละโซน ส่วนการวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น โดยใช้วิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอดเป็นการใช้ข้อมูลงบการเงินปีพ.ศ. 2547 ถึงปีพ.ศ. 2550 ของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน ได้แก่ อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์ และอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์ ซึ่งแสดงถึงการเจริญเติบโตของกิจการ โดยมีสินทรัพย์เป็นตัววัดขนาดโดยใช้ค่าเฉลี่ยจากช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

โดย ค่าอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม ค่าเฉลี่ยอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม ค่าอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม ค่าเฉลี่ยอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม นั้นสามารถคำนวณได้จากการใช้ข้อมูลงบการเงินของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นมาหาอัตราส่วนทางการเงินดังต่อไปนี้

1. อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น (Profit Margin per Asset: PMA)

$$PMA = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

2. ค่าเฉลี่ยของอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (Average Profit Margin per Asset: APA)

$$APA = \frac{\sum_{i=1}^n \text{อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขต}}{\text{จำนวนเขตทั้งหมด}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่ i คือ เขตที่, ..., 1, 2 n

n คือ จำนวนเขตที่นำมาศึกษา ($n=50$)

3. อัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น (Total Growth Asset: AGR)

$$AGR = \frac{\text{สินทรัพย์รวมปี พ.ศ.2550} - \text{สินทรัพย์รวมปี พ.ศ. 2547}}{\text{สินทรัพย์รวมปี พ.ศ. 2547}} \times 100$$

4. ค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวม (Average Total Growth Asset: AGA)

$$AGA = \frac{\sum_{i=1}^n \text{อัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขต}}{\text{จำนวนเขตทั้งหมด}}$$

โดยที่ i คือ เขต ที่, ..., 1, 2 n

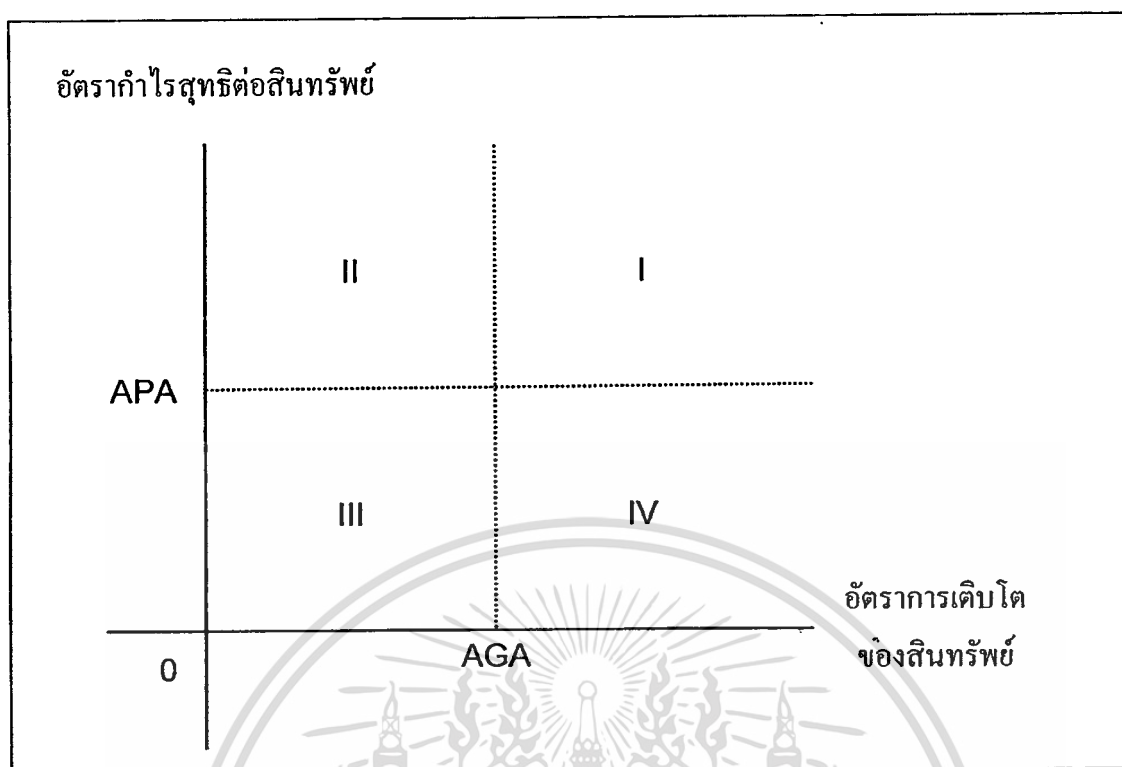
n คือ จำนวนเขตที่นำมาศึกษา ($n=50$)

หลังจากนั้นนำค่าที่ได้จากการคำนวณของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตของกรุงเทพฯ แสดงเป็นจุดรวมลงบนพื้นที่ในกราฟ เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์ต่ออัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์ของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น เพื่อหาข้อสรุปว่าร้านสะดวกซื้อใดมีจุดรวมอยู่ในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ตามภาพที่ 2.3 โดยพื้นที่ในแต่ละส่วนจะแสดงถึงความสามารถในการอยู่รอด หรือการประหยัดต่อขนาดและการไม่ประหยัดต่อขนาด ซึ่งสามารถอธิบายความหมายในแต่ละส่วนได้ดังนี้

ส่วนที่ I มีความสามารถในการอยู่รอดสูง หมายถึง ส่วนที่มีซึ่งอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมและอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม แสดงว่ามีการลงทุนได้อย่างเหมาะสม ถือเป็นส่วนที่มีความสามารถในการอยู่รอดมากที่สุด หรือเกิดการประหยัดต่อขนาดสูงสุด

ส่วนที่ II มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านกำไรสูง หมายถึง ส่วนที่ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม แต่มีอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ซึ่งถือว่ามีความสามารถในการอยู่รอดหรือสามารถเกิดการประหยัดต่อขนาดได้แต่น้อยกว่าส่วนที่ I

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.3 การประหยัดต่อขนาดโดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอด

ที่มา : คัดแปลงจากอำนาจ แสง โนรี(2527)

ส่วนที่ III มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการเติบโตของสินทรัพย์สูง หมายถึง ส่วนที่มีอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ในขณะที่อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดแต่น้อยกว่าร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในส่วนที่ I และส่วนที่ II ซึ่งสามารถสร้างผลกำไรเพิ่มขึ้นได้ในอนาคต

ส่วนที่ IV ไม่มีความสามารถในการอยู่รอด หมายถึง ส่วนที่ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวม และอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นส่วนที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอด หรือไม่เกิดการประหยัดต่อขนาด

การศึกษาพฤติกรรมกำไรที่มีความสัมพันธ์กับการประหยัดต่อขนาด อัตราส่วนการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น พื้นที่คั้งนั้นจะอาศัยแบบจำลองทางสถิติ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยพหุและสหสัมพันธ์เชิงซ้อน(Multiple Regresstion) โดยมีแบบจำลองคั้งนี้

$$PR^j = f(SUR^j, CR^j, D1, D2)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่ $PR =$ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นแต่ละเขตที่ตั้ง
 $SUR^j =$ ความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นแต่ละเขตที่ตั้ง
 ถ้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่นแต่ละเขตที่ตั้งตกอยู่ในส่วนที่ I มีค่า = 1 หมายถึงมีความสามารถในการอยู่รอด

ถ้าร้านเซเว่นอีเลฟเว่นแต่ละเขตที่ตั้งตกอยู่ในส่วนที่ IV มีค่า = 0 หมายถึงไม่มี
 ความสามารถในการอยู่รอด

$CR^j =$ อัตราส่วนการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นแต่ละเขตที่ตั้ง

$j =$ เขตที่ตั้ง

$D1 = 1$ หมายถึงร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน

$D1 = 0$ หมายถึงร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่ตั้งอยู่ในเขตอื่นๆ

$D2 = 1$ หมายถึงร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครชั้นกลาง

$D2 = 0$ หมายถึงร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่ตั้งอยู่ในเขตอื่นๆ



ข้อมูลทั่วไปของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

3.1 ประวัติบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) (เดิมชื่อ บริษัท ซี.พี.คอนวีเนียนสโตร์ จำกัด) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2531 ต่อมาบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ได้ทำการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อบริษัทที่กระทรวงพาณิชย์เป็น บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2550 เพื่อตอบสนองต่อการเติบโตและการขยายธุรกิจของบริษัทในอนาคต ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2531 โดยบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์ เพื่อให้เป็นบริษัทของคนไทยที่ประกอบธุรกิจหลักด้านค้าปลีกประเภทร้านค้าสะดวกซื้อในประเทศไทยภายใต้เครื่องหมายการค้า “7 - Eleven” โดยบริษัทได้รับสิทธิการใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวจาก 7 - Eleven, Inc. สหรัฐอเมริกา และได้เปิดร้านสาขาแรกที่ซอยพัฒนพงษ์เมื่อปี พ.ศ. 2532

ณ สิ้นปี พ.ศ. 2550 บริษัทมีร้าน 7 - Eleven ทั่วประเทศรวม 4,279 สาขา โดยเป็นประเทศที่มีร้าน 7 - Eleven มากเป็นอันดับที่ 4 ของโลกรองจากประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐไต้หวัน โดยเป็นร้านในกรุงเทพฯ และปริมณฑล 2,210 สาขา (คิดเป็นร้อยละ 52) เป็นร้านในต่างจังหวัด 2,069 สาขา (คิดเป็นร้อยละ 48) เมื่อแบ่งตามประเภทของร้านพบว่า มีร้านสาขาบริษัท 2,462 สาขา (คิดเป็นร้อยละ 58) ส่วนที่เหลือเป็นร้านแฟรนไชส์ 1,562 สาขา (คิดเป็นร้อยละ 36) และร้านค้าที่ได้รับสิทธิช่วงอาณาเขต 255 สาขา (คิดเป็นร้อยละ 6) ปัจจุบันมีลูกค้าเข้าร้าน 7 - Eleven เฉลี่ยวันละ 4.5 ล้านคนทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2551 ทางบริษัทมีแผนที่จะขยายสาขาร้าน 7 - Eleven อย่างต่อเนื่องอีกประมาณ 400-450 สาขา ทั้งในรูปแบบของร้านในท่าเลปกติ และร้านในสถานีบริการน้ำมันของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดย ณ สิ้นปีพ.ศ. 2550 บริษัทมีร้านในท่าเลปกติ 3,665 สาขา (คิดเป็นร้อยละ 86) และร้านในสถานีบริการน้ำมัน ปตท. 614 สาขา (คิดเป็นร้อยละ 14) นอกจากนั้น

บริษัทได้ขยายการลงทุนไปในธุรกิจที่ช่วยสนับสนุนธุรกิจร้านค้าสะดวกซื้อในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เช่นในปี พ.ศ. 2537 เริ่มลงทุนในบริษัท เคาน์เตอร์ เซอร์วิส จำกัด (CS) เพื่อประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนรับชำระสินค้าและบริการในปี พ.ศ. 2539 ลงทุนในบริษัทซี.พี. ค้าปลีกและการตลาด จำกัด (CPRAM) เพื่อประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายอาหารแช่แข็งและเบเกอรี่ในปี พ.ศ. 2542 ลงทุนในบริษัท รีเทลลิงค์ (ประเทศไทย) จำกัด (RTL) เพื่อประกอบธุรกิจการจำหน่ายและซ่อมแซมอุปกรณ์ค้าปลีกบริษัทยังได้มีการขยายการลงทุนในธุรกิจเสริมอื่น ๆ อีก

นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2544 ได้จัดตั้งบริษัท ไทยสมาร์ตคาร์ด จำกัด (TSC) ร่วมกับพันธมิตรทางธุรกิจ เพื่อ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้บริการชำระค่าสินค้าและบริการผ่านบัตรเติมเงินอิเล็กทรอนิกส์ (Smart Purse) และในปีพ.ศ. 2546 ได้จัดตั้ง บริษัท โกซอฟท์(ประเทศไทย) จำกัด (GOSOFT) เพื่อให้บริการออกแบบและพัฒนา ระบบงานด้านสารสนเทศจัดตั้งบริษัท เอ็ม เอ เอ็ม ฮาร์ท จำกัด (MAM) เพื่อให้บริการปรึกษา วางแผนกิจกรรมทางการตลาดและบริษัท ไดนามิก แมนเนจเม้นท์ จำกัด (DM) เพื่อให้บริการ บริหารงานกิจการขนส่งสินค้าและกระจายสินค้า

ในปี พ.ศ. 2547 บริษัทได้จัดตั้งบริษัทศึกษาวิวัฒน์ จำกัด เพื่อให้บริการด้านการศึกษโดย ดำเนินโครงการสถาบันการศึกษาในชื่อว่าปัญญาวิวัฒน์เทคโนโลยี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุน การปฏิรูปการศึกษาของภาครัฐ โดยเฉพาะในส่วนของ การเรียนการสอนระดับอาชีวศึกษาให้มี คุณภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถผลิตบุคลากรได้ตรงกับความต้องการและการขยายตัวของ ภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจค้าปลีกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศในอนาคตปี พ.ศ. 2548 บริษัทได้ เปิดดำเนินการ โรงเรียนปัญญาวิวัฒน์เทคโนโลยี อย่างเป็นทางการ และได้เริ่มเปิดดำเนินการ การบริการโอนเงินผ่านบัตร “เช็อมรัก” และการชำระเงินค่าสินค้าและบริการต่าง ๆ ด้วยบัตร Smart Purse ซึ่งเป็นบัตรเงินสดดิจิทัลปี พ.ศ. 2549 บริษัทได้ดำเนินการก่อตั้งบริษัทปัญญาธารา จำกัด เพื่อ ประกอบกิจการการจัดฝึกอบรม และการจัดสัมมนาทางวิชาการ สำหรับปี พ.ศ. 2550 บริษัทได้ จัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีปัญญาวิวัฒน์เทคโนโลยี เพื่อเป็นสถาบันผลิตบุคลากรป้อนบริษัทใน เครือในระดับปริญญาตรีและโท โดยเน้นใน 3 สาขา ได้แก่ การจัดการธุรกิจค้าปลีก โลจิสติกส์ และ ธุรกิจอาหารนอกจากการขยายการลงทุนไปยังธุรกิจอื่น ๆ โดยการจัดตั้งบริษัทย่อยและบริษัทร่วม เพิ่มเติมแล้ว บริษัทยังมีการขยายช่องทางธุรกิจภายใต้การบริหารจัดการของบริษัทเองอีก โดยในปี พ.ศ. 2541 ได้มีการเปิดตัวธุรกิจ 7 - Catalog Order เพื่อเป็นการขยายช่องทางธุรกิจ เพิ่มทางเลือก ให้กับลูกค้าในการสั่งซื้อสินค้ามากขึ้น โดยพัฒนาจาก Mail Order จัดทำเป็นแผ่นพับไปสู่วารสาร แคตตาล็อก และในปี พ.ศ. 2544 ได้เปิดตัวธุรกิจ Book Smile (เดิมชื่อ 7 Today) เพื่อเป็นการขยาย ช่องทางธุรกิจด้านการจำหน่ายหนังสือและวารสาร

3.2 เป้าหมายการดำเนินธุรกิจ

บริษัทมีเป้าหมายที่จะเป็นผู้นำในธุรกิจร้านค้าสะดวกซื้อในประเทศไทยที่ตอบสนองความ ต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยเน้นจุดเด่นของการนำเสนอ “ความสะดวก” ให้กับ ลูกค้าสำหรับการซื้อสินค้าและใช้บริการต่าง ๆ ด้วยทำเลร้าน 7 - Eleven ที่กระจายครอบคลุมพื้นที่ กว้างขวางและส่วนใหญ่จะเปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ทั้งนี้ บริษัทมีแผนที่จะเปิดร้าน 7 - Eleven ในปี พ.ศ. 2551 - 2552 ปีละประมาณ 400 - 450 สาขา โดยบริษัทยังให้ความสำคัญในการ วางตำแหน่งร้าน 7 - Eleven ให้เป็นร้านค้าสะดวกซื้อที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มครบวงจร

โดยเน้นการขยายสินค้าบริโภคมากกว่าสินค้าอุปโภคเนื่องจากสินค้าบริโภคโดยทั่วไปจะมีอัตรา กำไรสูงกว่าสินค้าอุปโภค อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลตอบแทนที่สูงกว่าสินค้าประเภทอุปโภคและเป็นการวางตำแหน่งของร้าน 7 - Eleven ให้แตกต่างจากร้านค้าปลีกประเภทอื่น ในขณะที่เดียวกันบริษัทจะใช้ประโยชน์จากเครือข่ายร้าน 7-Eleven ในการให้บริการเสริมต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกแก่ลูกค้า อาทิเช่น การเป็นตัวแทนรับชำระค่าสินค้าและบริการของเคาน์เตอร์ เซอร์วิส การสั่งซื้อสินค้าทาง 7 Catalog เป็นต้นและตารางที่ 3.1 แสดงงบการเงินของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ตารางที่ 3.1 งบการเงินของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

งบกำไรขาดทุน (ล้านบาท)	2547	2548	2549	2550
ยอดขายสินค้า	73,739	92,968	96,670	107,757
รวมรายได้	78,366	98,948	103,276	115,358
ต้นทุนขายสินค้า	60,175	76,323	77,014	85,215
รวมต้นทุนขายและค่าใช้จ่าย	75,773	97,568	103,367	115,256
กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี	2,593	1,380	-91	102
กำไรสุทธิ	1,696	1,508	1,332	1,460
งบดุล (ล้านบาท)				
สินทรัพย์รวม	29,011	40,230	42,970	45,220
หนี้สินรวม	19,082	29,708	34,934	39,589
ส่วนของผู้ถือหุ้น	9,928	10,522	8,036	5,631
การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน				
กำไรขั้นต้น (ขายและบริการ) (ร้อยละ)	18.60	18.30	21.60	22.10
อัตรากำไร (ร้อยละ)	5.40	3.50	2.50	2.50
กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (ร้อยละ)	6.70	4.40	3.20	3.30
กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ร้อยละ)	18.10	14.70	14.40	21.40
อัตรากำไรต่อหน่วยกำไรสุทธิ (ร้อยละ)	26.60	-11.10	-11.70	9.60
เงินปันผลจ่าย (ร้อยละ)	58.00	88.00	84.00	107
อัตรามูลหนี้สิน	30.8	32.7	36.9	32.5
กำไรต่อหุ้น	3.85	0.34	0.3	0.33
มูลค่าทางบัญชีของผู้ถือหุ้น	22.6	2.4	1.8	1.3

ที่มา : รายงานงบการเงินประจำปีของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ปี พ.ศ.2547 - 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 3.1 บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ในปี พ.ศ.2547 มียอดขายสินค้า 73,739 ล้านบาทและในทุกปีจะมียอดขายเพิ่มขึ้นจนทำให้ ปีพ.ศ. 2550 มียอดขายสินค้าอยู่ที่ 107,757 ล้านบาท ส่วนกำไรสุทธิในปี พ.ศ. 2547 สามารถทำกำไรได้ 1,696 ล้านบาทและมีแนวโน้มลดลงจนทำให้ปี พ.ศ.2550 มีกำไรสุทธิอยู่ที่ 1,460 ล้านบาท ส่วนสินทรัพย์รวมในปีพ.ศ. 2547 มีสินทรัพย์อยู่ที่ 29,011 และเพิ่มขึ้นทุกปีจนทำให้ปี พ.ศ.2550 มีสินทรัพย์รวมอยู่ที่ 45,220 ล้านบาท และกำไรต่อหุ้นปี พ.ศ.2547 มีกำไรต่อหุ้นอยู่ที่ 3.85 บาทต่อหุ้น และมีแนวโน้มลดลงจนทำให้ในปี พ.ศ.2550 มีกำไรต่อหุ้นอยู่ที่ 0.33 บาทต่อหุ้น

3.3 ลักษณะธุรกิจและการบริการ

บริษัทเป็นผู้ดำเนินธุรกิจค้าปลีกประเภทร้านสะดวกซื้อ 7 – Eleven โดยได้รับสิทธิแต่เพียงผู้เดียว (Exclusive Right) จาก 7 – Eleven, Inc. ให้ประกอบธุรกิจภายใต้เครื่องหมายการค้า “7 – Eleven” ในประเทศไทยภายใต้สัญญา Area License Agreement ที่ผ่านมา บริษัทได้บริหารจัดการในลักษณะร้านสะดวกซื้อที่มีเครือข่ายกระจายอยู่ในชุมชนต่าง ๆ ได้แก่ ที่พักอาศัย สำนักงาน สถานศึกษา แหล่งท่องเที่ยว และร้านที่ตั้งอยู่ในสถานีบริการน้ำมันครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพฯ ปริมณฑล และต่างจังหวัดทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนร้านสาขาทั้งสิ้น 4,279 สาขา ร้าน 7-Eleven แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะความเป็นเจ้าของ ดังนี้

1) ร้านสาขาบริษัท (Corporate Stores) เป็นร้านที่บริษัทเป็นเจ้าของและบริหารงานเองทั้งหมด บริษัทเป็นผู้ลงทุนในอุปกรณ์ค้าปลีกต่าง ๆ การตกแต่งร้าน และต้นทุนค่าสินค้า รวมทั้งเป็นผู้บริหารร้าน

2) ร้านค้าแฟรนไชส์ (Franchise Stores) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สนใจรวมทั้งพนักงานสามารถเข้ามาบริหารร้าน 7 – Eleven ภายใต้ระบบอันทันสมัย โดยบริษัทจะให้ความช่วยเหลือในการดำเนินธุรกิจอย่างใกล้ชิด ให้ความรู้ ความเข้าใจในการบริหารงาน หลักการคัดเลือกสินค้า ระบบการเงินมีแผนส่งเสริมการขายและแผนการโฆษณาทั่วประเทศอย่างสม่ำเสมอรวมทั้งจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปช่วยแนะนำเทคนิคการจัดการใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยที่ผู้สนใจทำธุรกิจสามารถเลือกร้านสาขา 7 – Eleven ที่กำลังจะเปิดดำเนินการหรือเปิดดำเนินการแล้วแต่ในกรณีที่ผู้สนใจทำธุรกิจมีทำเลเองทางบริษัทจะดำเนินการวิเคราะห์ทำเลโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้นระยะเวลาอนุญาตให้ดำเนินการร้าน และผลประโยชน์ตอบแทนจะขึ้นอยู่กับประเภทของแฟรนไชส์

3) ผู้ประกอบการรับสิทธิช่วงในอาณาเขต (Sub-Area License Stores) คือ ร้านที่บริษัททำสัญญาอนุญาตให้สิทธิช่วงแก่ผู้ประกอบการท้องถิ่นในการเปิดร้าน 7 – Eleven เฉพาะในอาณาเขตที่กำหนดปัจจุบันมี 4 ราย ได้แก่ ภูเก็ต ยะลา เชียงใหม่และอุบลราชธานีโดยผู้รับสิทธิช่วงจะ

รับผิดชอบการเปิดสาขา และบริหารร้าน 7 – Eleven ในขณะที่บริษัทจะให้ความช่วยเหลือและ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สนับสนุนด้านต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่ตกลงกันจากตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนสาขาและข้อมูลทั่วไปของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ตารางที่ 3.2 จำนวนสาขาและข้อมูลทั่วไปของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ประเภทของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น	2547	2548	2549	2550
ร้านสาขาบริษัท	1,782	1,931	2,119	2,462
ร้านค้าแฟรนไชส์	923	1,191	1,449	1,562
ผู้ประกอบการรับสิทธิช่วงในอาณาเขต	156	189	216	255
รวมสาขาทั้งหมด	2,861	3,311	3,784	4,279
ร้านสาขาที่แบ่งตามลักษณะของร้านที่ตั้ง				
ร้านสาขาที่อยู่ในพื้นที่ทั่วไป	2,564	2,915	3,279	3,665
ร้านสาขาที่อยู่ในพื้นที่ปั๊มน้ำมัน	297	396	505	614
ร้านสาขาที่แบ่งตามพื้นที่ (จังหวัด)				
ร้านสาขาที่อยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล	1,571	1,748	1,960	2,210
ร้านสาขาที่อยู่ในต่างจังหวัด	1,290	1,563	1,824	2,069
สัดส่วนของสินค้า (ร้อยละ)				
สินค้าทั่วไป (ไม่ใช่อาหาร)	48.7	51.6	53.2	50.9
อาหาร	51.3	48.4	46.8	49.1
สัดส่วนของกำไรขั้นต้น (ร้อยละ)				
สินค้าทั่วไป (ไม่ใช่อาหาร)	13.5	13	12.5	12.7
อาหาร	26.4	26.6	27	27.3
จำนวนลูกค้าและรายรับเฉลี่ย				
จำนวนลูกค้าเฉลี่ยต่อวันต่อสาขา	956	1,032	1,156	1,155
จำนวนรายรับเฉลี่ยต่อวันต่อสาขา (บาท)	53,812	59,679	64,564	65,143

ที่มา : รายงานข้อมูลทั่วไปประจำปีของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ปี พ.ศ.2547 – 2550

จากตารางที่ 3.2 บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ในปี พ.ศ.2550 มีสาขาร้านเซเว่นอีเลฟเว่นจำนวน 4,279 สาขา ลูกค้าเฉลี่ย 1,155 คนต่อวันต่อสาขา และจำนวนรายรับเฉลี่ยเท่ากับ 65,143 บาทต่อวันต่อสาขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริษัทเรียนรู้ความต้องการและความคาดหวังที่เปลี่ยนแปลงไปของลูกค้าตลอดเวลา เพื่อใช้ในการวางแผนผลิตภัณฑ์และบริการการตลาด คิดค้นพัฒนาและคัดเลือกสินค้าและบริการที่ดี มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของลูกค้าในแต่ละกลุ่มเป้าหมายให้ทันต่อแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงของตลาดบริการหลักในร้าน 7 – Eleven แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน โดยแบ่งหมวดสินค้าออกเป็นอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 49 และสินค้าอุปโภคบริโภคครบวงจรโทรศัพท์ร้อยละ 51 และบริการอื่น ๆ ที่อำนวยความสะดวกให้กับลูกค้าและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น บริการรับชำระเงิน ซึ่งปัจจุบันมีพันธมิตรที่รับชำระถึง 395 ตลอดจนบริการ เบิกเงินผ่านตู้ ATM ซึ่งปัจจุบันมีให้บริการแล้วใน 2,960 สาขา บริการโอนเงินผ่านบัตรเชื่่อมรัก การจำหน่ายกรรมกรรมประกันชีวิตและการสั่งซื้อสินค้าผ่าน Catalog Order เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้านความสะดวก ทั้งนี้ได้มีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการขยายกลุ่มพันธมิตรกาให้บริการให้ครอบคลุมและครบวงจรมากขึ้น

3.4 การตลาดและภาวะการแข่งขัน

3.4.1 ลักษณะลูกค้า

บริษัทให้บริการความสะดวกซื้อกับลูกค้าผ่านเครือข่ายร้านค้าที่กระจายอยู่ทุกชุมชน ลูกค้าจึงเป็นชุมชนที่อยู่ใกล้ๆ ร้าน 7 – Eleven ครอบคลุมทุกเพศทุกวัย จึงแบ่งกลุ่มลูกค้าเป็น เด็ก และวัยรุ่น ที่ยังเป็นนักเรียนนักศึกษาซึ่งยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง ให้มีความสำคัญกับสินค้าประเภทของใช้ส่วนตัว และกลุ่มลูกค้าหลักเป็นคนทำงานและผู้ใหญ่ซึ่งมีรายได้และภาระใช้จ่าย ให้มีความสำคัญกับสินค้าที่มีความคุ้มค่า และคุณภาพสินค้าที่ดี นอกจากนี้บริษัทยังมีกลุ่มลูกค้าเป้าหมายไปยังผู้ช้รถและคนเดิน ทางเข้าไปใช้บริการในสถานบริการน้ำมันการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย

3.4.2 ภาวะการดำเนินธุรกิจ

ผู้บริโภคมีความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา และจากภาวะเศรษฐกิจในปี 2550 รายได้และกำลังซื้อชะลอตัวลงผู้บริโภคมีรายจ่ายเพิ่มสูงขึ้น ทั้งราคาสินค้า ค่าสาธารณูปโภคที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคมีการคิดและไตร่ตรองในการซื้อมากขึ้น มีการเปรียบเทียบราคาและคุณภาพก่อนตัดสินใจซื้อมากขึ้น เน้นความคุ้มค่าคุ้มค่า รวบรวมทั้งมีความคาดหวังสูงขึ้น บริษัทจึงได้ศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคเช่น ผู้บริโภคมักจะมาใช้บริการตอนเช้าและตอนเย็นเป็นส่วนมาก และในช่วงตอนเช้ามักจะใช้บริการสินค้าประเภทอาหาร จึงทำให้ทราบถึงปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเข้ามาใช้บริการของลูกค้าแต่ละกลุ่ม ซึ่งบริษัทได้นำมากำหนดความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงเพื่อความอยู่รอด ภายใต้สภาพการไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แข่งขันกับร้านค้าปลีกที่มีหลากหลายรูปแบบรวมถึงการกำหนดกลยุทธ์ที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างจากตลาดและตรงกับความต้องการของลูกค้าแต่ละกลุ่ม

3.4.3 แนวทางในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

บริษัทเรียนรู้และรับฟังความต้องการของลูกค้าผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ รับฟังข้อเสนอแนะผ่านพนักงานร้าน Call Service และทำวิจัยความคิดเห็นของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้ในการบริหารความพึงพอใจของลูกค้า ตอบสนองความคาดหวังของลูกค้าและส่งมอบคุณค่าเพิ่มให้กับลูกค้าอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพบริษัทใช้แนวทางมุ่งสู่ Retailer Initiative : RI ติดตามกลไก หรือระบบที่ใช้ในการบริหารความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า และประเมินความพึงพอใจของลูกค้า และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า

3.5 การส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือบริการ

บริษัทได้มีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าเพื่อส่งมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่ลูกค้า โดยในส่วนของกระบวนการกระจายสินค้าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของห่วงโซ่คุณค่านั้น ทางบริษัทก็ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านการเพิ่มจำนวนศูนย์กระจายสินค้าให้มีปริมาณที่เพียงพอและมีที่ตั้งที่เหมาะสม รวมไปถึงการควบคุมอุณหภูมิและความถี่ในการจัดส่งให้เหมาะสมกับประเภทของสินค้า เพื่อให้สามารถรองรับกับการขยายสาขาและสามารถกระจายสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้ยังได้มีการนำเครื่องมือใหม่ๆ เช่น ระบบ Digital Picking มาใช้เพื่อช่วยให้การจัดสินค้ามีความแม่นยำและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยปัจจุบันบริษัทมีศูนย์กระจายสินค้าหลักในเขตกรุงเทพฯ ปริมาณ 2 แห่ง ได้แก่ ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง นนทบุรี สำหรับสินค้าปกติและสินค้าที่ต้องควบคุมอุณหภูมิ ตั้งอยู่ทางด้านเหนือของกรุงเทพฯ และศูนย์กระจายสินค้าลาดกระบังสำหรับสินค้าปกติ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของกรุงเทพฯ โดยมีการเข้มงวดกับการรักษาคุณภาพในทุกขั้นตอน และการจัดส่งที่ตรงเวลา เพิ่มความถี่ในการจัดส่งให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดส่งสินค้าให้ถึงร้านสาขาอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทันเวลา และสามารถรักษาคุณภาพสินค้าจนถึงมือลูกค้า อีกทั้งได้จัดให้มีโครงการรับรองมาตรฐาน GMP

บทที่ 4

ผลการศึกษา

บทนี้จะกล่าวถึงว่าจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมา จะนำเสนอการศึกษาเป็น 3 ส่วน คือ ลักษณะทั่วไปของการกระจุกตัว การศึกษาความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น และการศึกษาพฤติกรรมกำไรที่ส่งผลให้ร้านเซเว่นอีเลฟเว่นมีความสามารถในการทำกำไร ศึกษา โดยการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของการกระจุกตัวโดยใช้อัตราการกระจุกตัวสมบูรณ์ การวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอด โดยใช้เครื่องมือ Survivor Technique และการศึกษาพฤติกรรมกำไร ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยพหุและสหสัมพันธ์เชิงซ้อน

4.1 ลักษณะทั่วไปของการกระจุกตัว

การกระจุกตัวหมายถึงจำนวนของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้งต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร โดยการคำนวณจะใช้ข้อมูลจากภาคผนวกที่ ก2 ซึ่งจะได้ค่าอัตราการกระจุกตัวที่แสดงในตารางที่ 4.1

จากตารางที่ 4.1 พบว่าอัตราการกระจุกตัวในเขตกรุงเทพฯชั้นในมีค่ามากที่สุดคือ 4.98 สาขาต่อตารางกิโลเมตร คือทุก 1 ตารางกิโลเมตรของโซนกรุงเทพฯชั้นในเราสามารถพบร้านเซเว่นอีเลฟเว่นเฉลี่ยอยู่ที่ 4.98 สาขา และเขตที่อยู่ในโซนกรุงเทพฯชั้นในส่วนใหญ่จะมีค่าอัตราการกระจุกตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยของการกระจุกตัวรวมในกรุงเทพฯฯ ซึ่งจะเห็นได้จากภาพที่ 4.1

จากตารางที่ 4.2 พบว่าอัตราการกระจุกตัวในเขตกรุงเทพฯชั้นกลางมีค่า 1.38 สาขาต่อตารางกิโลเมตร คือทุก 1 ตารางกิโลเมตรของโซนกรุงเทพฯชั้นกลางเราสามารถพบร้านเซเว่นอีเลฟเว่นเฉลี่ยอยู่ที่ 1.38 สาขา และเขตที่อยู่ในโซนกรุงเทพฯชั้นกลาง ส่วนใหญ่จะมีค่าอัตราการกระจุกตัวน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของการกระจุกตัวรวมในกรุงเทพฯฯ ซึ่งจะเห็นได้จากภาพที่ 4.1

จากตารางที่ 4.3 พบว่าอัตราการกระจุกตัวในเขตกรุงเทพฯชั้นนอกมีค่าน้อยที่สุด คือ 0.58 สาขาต่อตารางกิโลเมตร คือทุก 1 ตารางกิโลเมตรของโซนกรุงเทพฯชั้นนอกเราสามารถพบร้านเซเว่นอีเลฟเว่นเฉลี่ยอยู่ที่ 0.58 สาขา และเขตที่อยู่ในโซนกรุงเทพฯชั้นนอก ส่วนใหญ่จะมีค่าอัตราการกระจุกตัวน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของการกระจุกตัวรวมในกรุงเทพฯฯ ซึ่งจะเห็นได้จากภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 อัตราการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน โชนกรุงเทพฯชั้นใน

เขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น	อัตราการกระจุกตัว
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	11.39
เขตสัมพันธวงศ์	9.89
เขตราษฎร์เทวี	8.56
เขตบางรัก	8.31
เขตพระนคร	8.13
เขตปทุมวัน	6.21
เขตพญาไท	5.21
เขตดินแดง	5.15
เขตคลองสาน	4.96
เขตคลองเตย	4.39
เขตธนบุรี	3.86
เขตดุสิต	3.75
เขตวัฒนา	3.74
เขตสาทร	3.54
เขตบางกอกน้อย	3.27
เขตห้วยขวาง	3.26
เขตบางซื่อ	2.69
เขตบางกอกใหญ่	2.59
เขตจตุจักร	2.31
เขตบางกอกแหลม	1.83
เขตยานนาวา	1.62
เฉลี่ย	4.98

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 อัตราการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน โชนกรุงเทพมหานครชั้นกลาง

เขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น	อัตราการกระจุกตัว
เขตบางกะปิ	3.23
เขตบางพลัด	3.08
เขตพระโขนง	2.15
เขตวังทองหลาง	1.84
เขตราษฎร์บูรณะ	1.58
เขตภาษีเจริญ	1.57
เขตบางเขน	1.50
เขตสวนหลวง	1.35
เขตจอมทอง	1.26
เขตบึงกุ่ม	1.15
เขตลาดพร้าว	1.14
เขตบางนา	0.96
เขตบางแค	0.90
เขตประเวศ	0.78
เขตทุ่งครุ	0.72
เขตคันนายาว	0.65
เขตสายไหม	0.52
เขตสะพานสูง	0.50
เฉลี่ย	1.38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 อัตราการกระจุกตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน โชนกรุงเทพฯชั้นนอก

เขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น	อัตราการกระจุกตัว
เขตหลักสี่	1.36
เขตดอนเมือง	1.11
เขตตลิ่งชัน	1.02
เขตหนองแขม	0.67
เขตบางบอน	0.63
เขตมีนบุรี	0.49
เขตบางขุนเทียน	0.34
เขตลาดกระบัง	0.32
เขตทวีวัฒนา	0.20
เขตคลองสามวา	0.14
เขตหนองจอก	0.07
	0.58

4.2 การวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอด

4.2.1 ผลการศึกษาความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในกรุงเทพฯ

ผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน กรุงเทพฯ โดยใช้วิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอด จำนวน 50 เขต ซึ่งจากค่าของอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมและค่าของอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวม ของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นทั้ง 50 เขต ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 ถึง ปีพ.ศ. 2550 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.4 นั้นสามารถนำมาแสดงเพื่อให้เห็นความแตกต่างโดยใช้รูปแบบภูมิแท่ง คืออัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมแสดงได้ดังภาพที่ 4.2

จากภาพที่ 4.2 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (APA) เท่ากับ 0.26 สำหรับร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่มีอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (PMA) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม (APA) มีจำนวน 12 เขต ได้แก่ เขตบางกะปิ เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตพระโขนง เขตบึงกุ่ม เขตตลิ่งชัน เขตภาษีเจริญ เขตสายไหม เขตหนองแขม เขตหนองจอก และอีก 38 เขตมีอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม ได้แก่ เขตจตุจักร เขตราชเทวี เขตบางเขน เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตพัฒนา เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตบางรัก เขตดินแดงเขตพระนคร เขตบางกอกน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นาไปขอประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 อัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมและอัตรากาไรเฉลี่ยเติบโตของสินทรัพย์รวมของร้าน
เซเว่นอีเลฟเว่นใน 50 เขตที่ตั้ง

เขต	(PMA) เฉลี่ย	(AGR) เฉลี่ย	เขต	(PMA) เฉลี่ย	(AGR) เฉลี่ย
เขตบางกะปิ	0.26	43.75	เขตพระโขนง	0.27	42.86
เขตจตุจักร	0.24	43.40	เขตจอมทอง	0.24	43.48
เขตราษฎร์เทพราช	0.21	41.86	เขตหลักสี่	0.25	47.62
เขตบางเขน	0.24	43.18	เขตบึงกุ่ม	0.29	47.37
เขตคลองเตย	0.25	42.50	เขตคลองสาน	0.27	42.86
เขตปทุมวัน	0.20	44.44	เขตภาษีเจริญ	0.28	47.37
เขตพญาไท	0.19	42.86	เขตคลองสาน	0.21	36.36
เขตห้วยขวาง	0.25	44.12	เขตยานนาวา	0.23	35.00
เขตวัฒนา	0.24	42.42	เขตลาดพร้าว	0.23	31.58
เขตบางรัก	0.24	43.75	เขตราษฎร์บูรณะ	0.25	38.89
เขตดินแดง	0.25	43.33	เขตสายไหม	0.27	35.29
เขตพระนคร	0.22	45.16	เขตหนองแขม	0.26	33.33
เขตดอนเมือง	0.49	41.38	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	0.23	37.50
เขตประเวศ	0.48	41.38	เขตทุ่งครุ	0.24	37.50
เขตลาดกระบัง	0.56	42.86	เขตบางบอน	0.24	37.50
เขตบางกอกน้อย	0.24	44.44	เขตบางนา	0.24	38.46
เขตคูสิต	0.23	42.86	เขตบางคอแหลม	0.24	33.33
เขตบางแค	0.22	37.93	เขตคันนายาว	0.24	41.67
เขตบางขุนเทียน	0.21	36.67	เขตหนองจอก	0.26	33.33
เขตสาทร	0.17	43.48	เขตคลองสามวา	0.25	33.33
เขตวังทองหลาง	0.22	44.00	เขตบางกอกใหญ่	0.21	33.33
เขตสวนหลวง	0.24	45.45	เขตสัมพันธวงศ์	0.22	40.00
เขตบางพลัด	0.22	45.83	เขตสะพานสูง	0.25	40.00
เขตมีนบุรี	0.30	40.91	เขตทวีวัฒนา	0.25	25.00
เขตบางซื่อ	0.24	40.91	เขตธนบุรี	0.22	43.48
เฉลี่ย				0.26	40.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

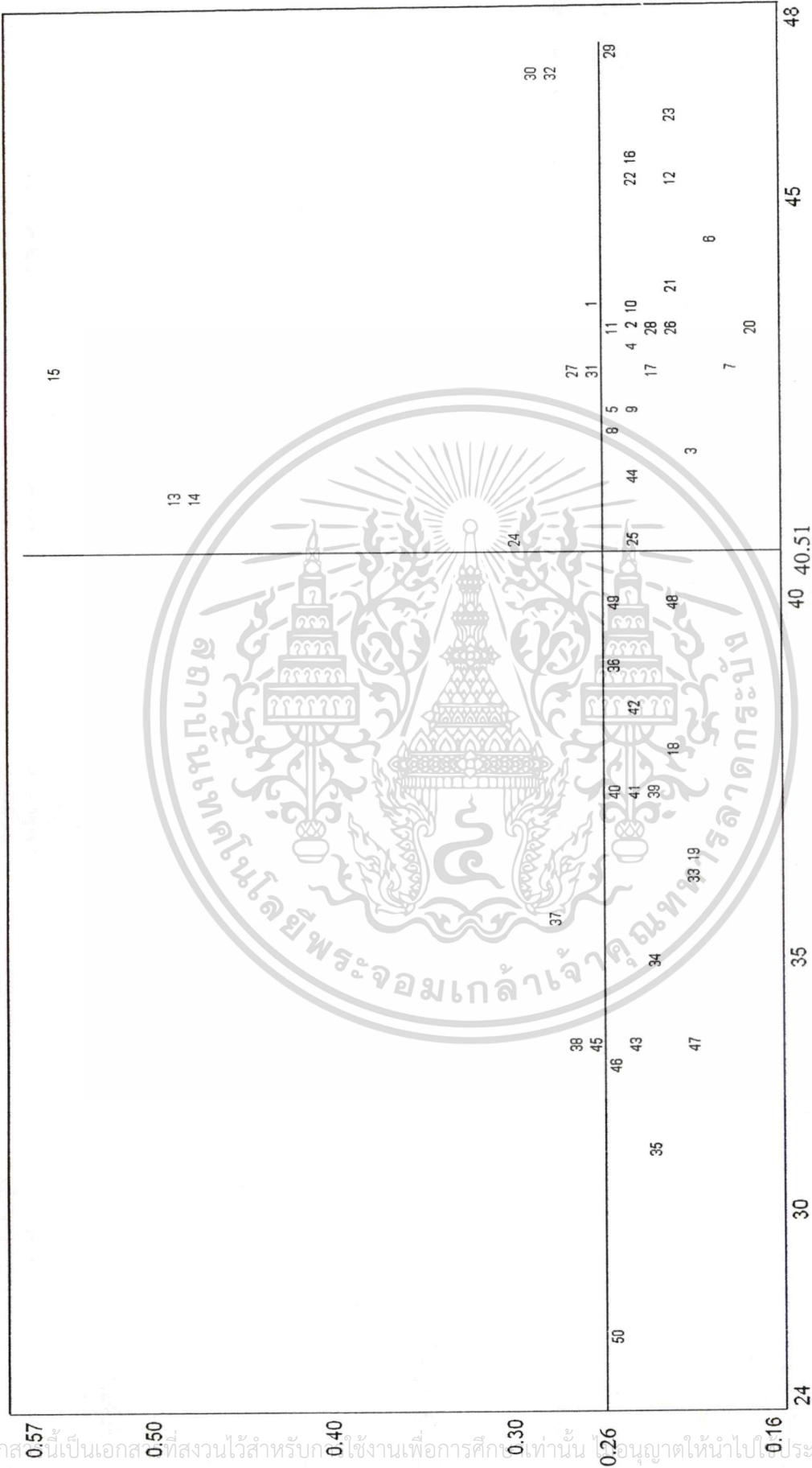
เขตคูสิต เขตบางแค เขตบางขุนเทียน เขตสาทร เขตวังทองหลาง เขตสวนหลวง เขตบางพลัด เขตบางซื่อ เขตธนบุรี เขตจอมทอง เขตหลักสี่ เขตคลองสานเขตยานนาวา เขตลาดพร้าว เขตราษฎร์บูรณะ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตทุ่งครุ เขตบางบอน เขตบางนา เขตบางคอแหลม เขตคันนายาว เขตคลองสามวา เขตบางกอกใหญ่ เขตสัมพันธวงศ์ เขตสะพานสูงเขตทวีวัฒนา

จากภาพที่ 4.3 จะเห็นได้ว่า ทางด้านอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมนั้น จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวม (AGA) เท่ากับ 40.51 สำหรับร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่มีอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวม มีจำนวน 31 เขต ได้แก่ เขตบางกะปิ เขตจตุจักรเขตราชเทวี เขตบางเขน เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตพญาไท เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตบางรักเขตดินแดง เขตพระนคร เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตลาดกระบัง เขตบางกอกน้อย เขตคูสิตเขตสาทร เขตวังทองหลาง เขตสวนหลวง เขตบางพลัด เขตมีนบุรี เขตบางซื่อ เขตธนบุรี เขตพระโขนงเขตจอมทอง เขตหลักสี่ เขตบึงกุ่ม เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญ เขตคันนายาว และ 19 เขต มีอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวม ได้แก่ เขตบางแค เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตยานนาวา เขตลาดพร้าว เขตราษฎร์บูรณะเขตสายไหม เขตหนองแขม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตทุ่งครุ เขตบางบอน เขตบางนา เขตบางคอแหลม เขตหนองจอก เขตคลองสามวา เขตบางกอกใหญ่ เขตสัมพันธวงศ์ เขตสะพานสูง เขตทวีวัฒนา

จากค่าอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมและอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมที่คำนวณได้ เมื่อนำมาวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอด จะได้ตำแหน่งของเขตที่ตั้งต่าง ๆ โดยตัวเลขหมายถึงเขตต่างๆ (ดูตารางภาคผนวก ก1) ดังภาพที่ 4.4 ซึ่งจะเห็นได้ว่าร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตจำนวน 50 เขตที่ตั้ง นั้น มีเพียง 9 เขตที่ตั้ง ที่อยู่ในส่วนที่ I ซึ่งถือว่ามีความสามารถในการอยู่รอดสูงสุด ประกอบด้วย เขตบางกะปิ เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตพระโขนง เขตบึงกุ่ม เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญ เนื่องจากมีอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมและอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจเกิดจากมีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ได้ดีกว่าร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในเขตที่ตั้งอื่น ส่วนเขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น

ในส่วนที่ II ถือว่ามีความสามารถในการอยู่รอดปานกลาง มี 3 เขตที่ตั้ง ได้แก่ เขตสายไหม เขตหนองแขม เขตหนองจอก ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม แต่ถือว่ายังมีการความสามารถในการอยู่รอด เนื่องจากมีอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม แต่ความสามารถในการอยู่ร่อนน้อยกว่าเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในส่วนที่ I ทั้งนี้เขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในส่วนที่ III ซึ่งมีจำนวน 22 เขตที่ตั้ง ได้แก่ เขตจตุจักร เขตราชเทวี เขตบางเขน เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตพญาไท เขตห้วยขวางเขตวัฒนา

เขตบางรัก เขตดินแดง เขตพระนคร เขตบางกอกน้อย เขตคูสิต เขตสาทร เขตวังทองหลาง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.4 ผลวิเคราะห์การประหัตต่อขนาดโดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับก... ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น... อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า... ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

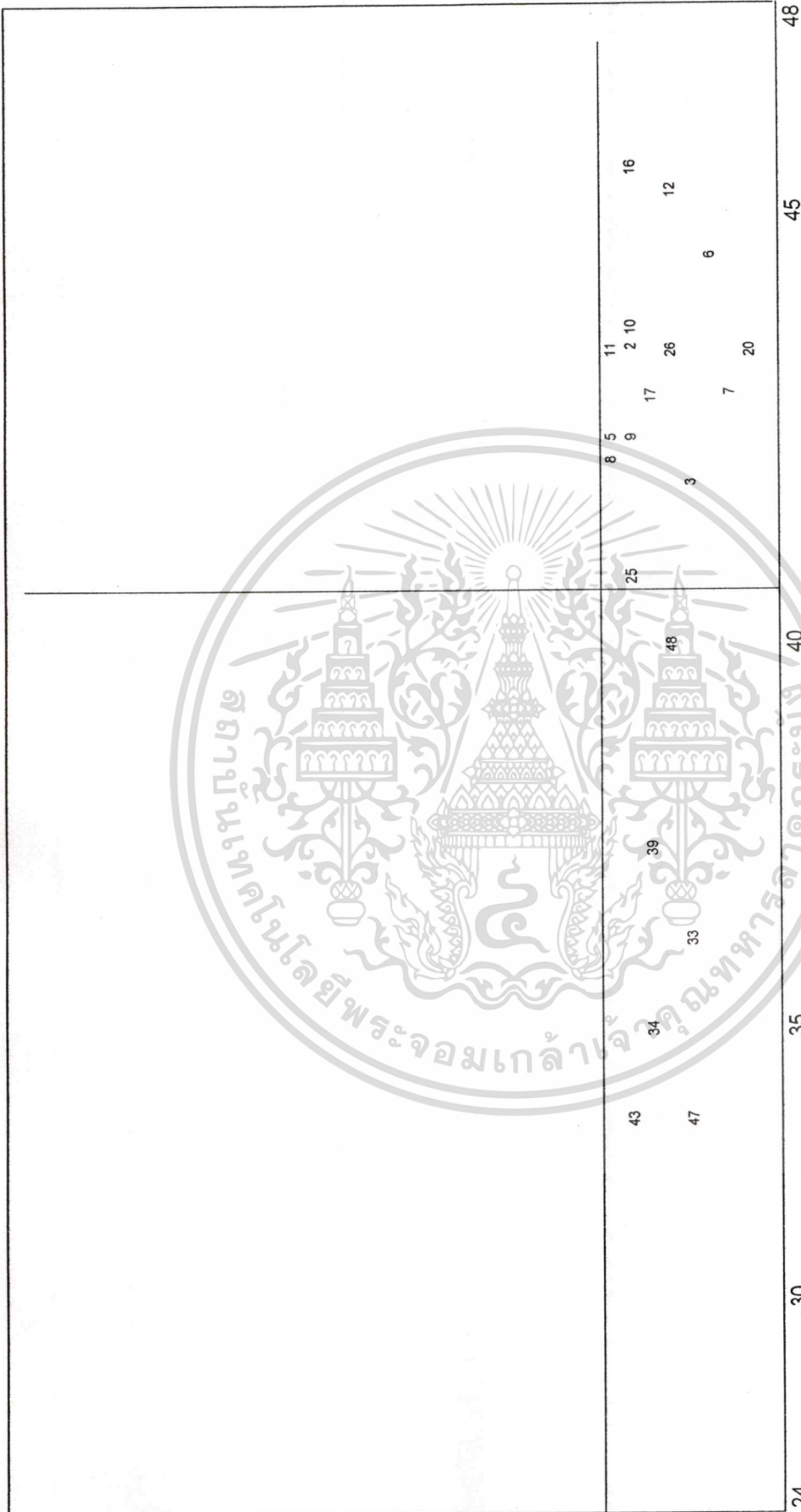
เขตวังทองหลาง เขตสวนหลวง เขตบางพลัด เขตบางซื่อ เขตธนบุรี เขตจอมทอง เขตหลักสี่ เขตคันนายาวซึ่งเป็นเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดเช่นเดียวกัน แต่น้อยกว่าเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ I และ II เนื่องจากมีอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ขณะที่อัตรากาไรสุทธิเฉลี่ยของสินทรัพย์รวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ซึ่งต่อไปในอนาคตสามารถปรับปรุงกิจการให้สามารถมีกำไรเพิ่มขึ้นได้

เขตที่ตั้งร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ IV มีจำนวน 16 เขตที่ตั้ง ซึ่งไม่มีความสามารถในการอยู่รอดได้แก่ เขตบางแค เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตยานนาวา เขตลาดพร้าว เขตราชบุรี บุรณะ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตทุ่งครุ เขตบางบอน เขตบางนา เขตบางคอแหลม เขตคลองสามวา เขตบางกอกใหญ่ เขตสัมพันธวงศ์ เขตสะพานสูง เขตทวีวัฒนา

จากภาพที่ 4.5 ซึ่งถ้าแยกพิจารณาเฉพาะ โซนกรุงเทพฯชั้นในจำนวน 21 เขต นั้น มีเพียง 15 เขต ที่อยู่ในส่วนที่ III ได้แก่ เขตจตุจักร เขตราชเทวี เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตพญาไท เขตห้วยขวางเขตวัฒนา เขตบางรัก เขตดินแดง เขตพระนคร เขตบางกอกน้อย เขตคูสิต เขตสาทร เขตบางซื่อ เขตธนบุรี ซึ่งเป็นเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดเช่นเดียวกัน แต่น้อยกว่าเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ I และ II และเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ IV มีจำนวน 6 ได้แก่ เขตคลองสาน เขตยานนาวา เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตบางคอแหลม เขตบางกอกใหญ่ เขตสัมพันธวงศ์

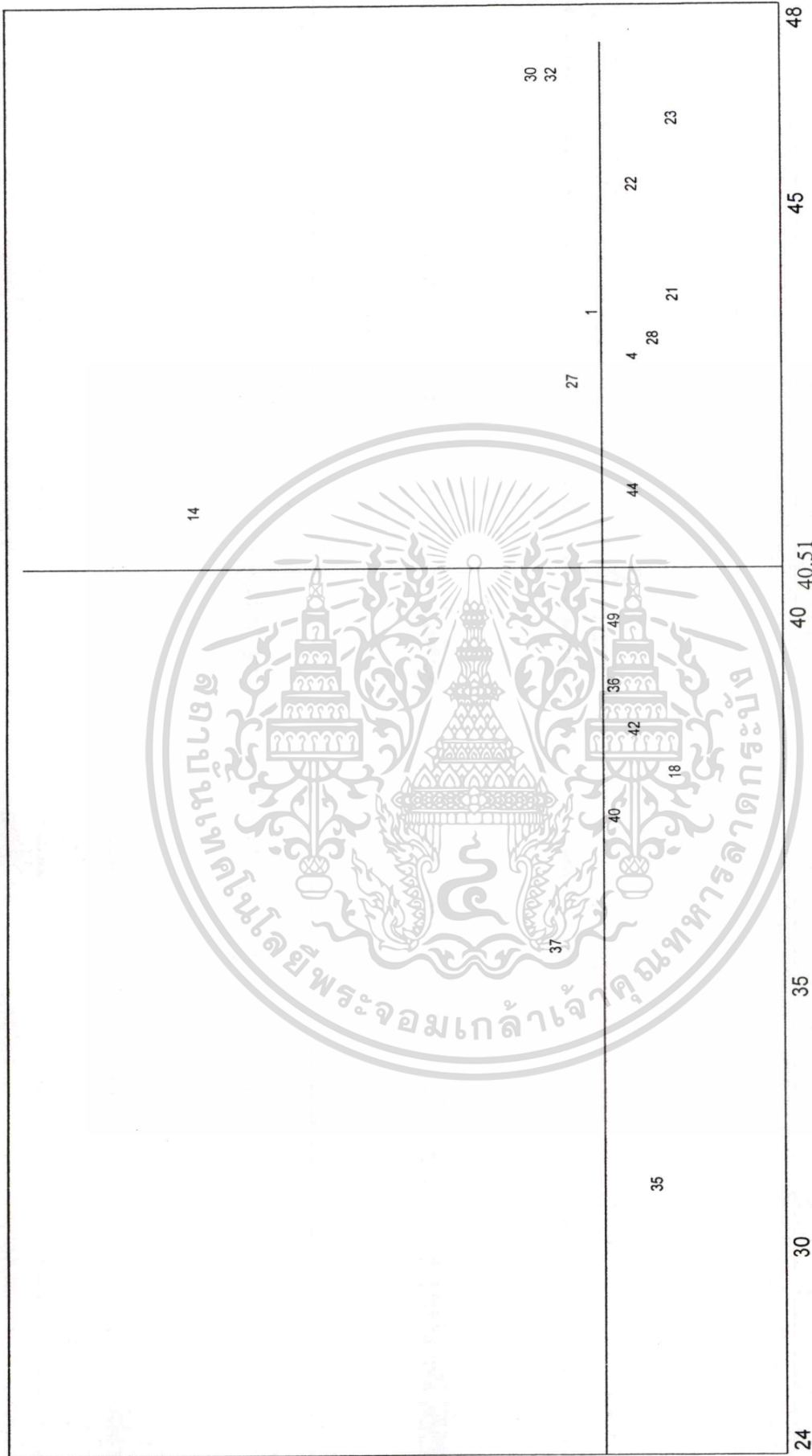
จากภาพที่ 4.6 ซึ่งถ้าแยกพิจารณาเฉพาะ โซนกรุงเทพฯชั้นกลางจำนวน 18 เขตมีเพียง 5 เขต ที่อยู่ในส่วนที่ I ประกอบด้วย เขตบางกะปิ เขตประเวศ เขตพระโขนง เขตบึงกุ่ม เขตภาษีเจริญ เขตของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ II มี 1 เขต ได้แก่ เขตสายไหม ทั้งนี้เขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ III ซึ่งมีจำนวน 6 เขต ได้แก่ เขตบางเขน เขตวังทองหลาง เขตสวนหลวง เขตบางพลัด เขตจอมทอง เขตคันนายาวและเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ IV มีจำนวน 6 เขต ได้แก่ เขตบางแค เขตลาดพร้าว เขตราชบุรีบุรณะ เขตทุ่งครุ เขตบางนา เขตสะพานสูง

จากภาพที่ 4.7 ซึ่งถ้าแยกพิจารณาเฉพาะ โซนกรุงเทพฯชั้นนอกจำนวน 11 เขตมีเพียง 4 เขต ที่อยู่ในส่วนที่ I ประกอบด้วย เขตดอนเมือง เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตตลิ่งชัน เขตของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ II มี 2 เขต ได้แก่ เขตหนองแขม เขตหนองจอก ทั้งนี้เขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ III ซึ่งมีจำนวน 1 เขต ได้แก่ เขตหลักสี่ และเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นใน ส่วนที่ IV มีจำนวน 4 เขต ได้แก่ ได้แก่ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตคลองสามวา เขตทวีวัฒนา



ภาพที่ 4.5 ผลวิเคราะห์การประหยัดต่อขนาด โดยวิธีการวัดความสามารภในการอยู่รอดในไซนกรุงพพชนใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.6 ผลวิเคราะห์การประหยัดขนาด โดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอดในไซนกรูทพชัณกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.7 ผลวิเคราะห์การประหยัดขนาดโดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอดในไซนกรุงพชันนอก

เอก... 0.57... 0.50... 0.40... 0.30... 0.26... 0.16...
...ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น...
...ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า...
...ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น...
...อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา...
...และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้งในระดับความสามารถในการอยู่รอด พบว่าเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดสูงมี 9 เขต คิดเป็นร้อยละ 18 เขตที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการทำกำไรสูงมี 3 เขตคิดเป็นร้อยละ 6 เขตที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการเติบโตของสินทรัพย์สูงมี 22 เขตคิดเป็นร้อยละ 44 และเขตที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอดมี 16 เขต คิดเป็นร้อยละ 32

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของเขตที่ตั้งในระดับความสามารถในการอยู่รอด

ระดับความสามารถในการอยู่รอด	จำนวนเขตที่ตั้ง	ร้อยละ
ส่วนที่ I ความสามารถในการอยู่รอดสูง	9	18.0
ส่วนที่ II มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลาง กำไรสูง	3	6.00
ส่วนที่ III มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางการเติบโตของสินทรัพย์สูง	22	44.00
ส่วนที่ IV ไม่มีความสามารถในการอยู่รอด	16	32.00
รวม	50	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในโซนกรุงเทพฯชั้นในแต่ละเขตที่ตั้งซึ่งระดับความสามารถในการอยู่รอดสูงและความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการทำกำไรสูงนั้นไม่มี ส่วนเขตที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการเติบโตของสินทรัพย์สูงมี 15 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 71.43 และเขตที่ตั้งที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอดมี 6 เขตที่ตั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ส่วนในโซนกรุงเทพฯชั้นกลางแต่ละเขตที่ตั้งในระดับความสามารถในการอยู่รอด พบว่าเขตที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดสูงมี 5 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 27.78 เขตที่ตั้งที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการทำกำไรสูงมี 1 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 5.56 เขตที่ตั้งที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการเติบโตของสินทรัพย์สูงมี 6 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 33.33 และเขตที่ตั้งที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอดมี 6 เขตที่ตั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และในโซนกรุงเทพฯชั้นกลางแต่ละเขตที่ตั้งระดับความสามารถในการอยู่รอด พบว่าเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดสูงมี 4 เขตที่ตั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36 เขตที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการทำกำไรสูงมี 2 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 18.18 เขตที่ตั้งที่มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางด้านการเติบโตของสินทรัพย์สูงมี 4 เขตที่ตั้งคิดเป็นร้อยละ 36.36 และเขตที่ตั้งที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอดมี 1 เขตที่ตั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของเขตที่ตั้งในระดับความสามารถในการอยู่รอดแต่ละโซน

ระดับความสามารถในการอยู่รอด	กรุงเทพชั้นใน		กรุงเทพชั้นกลาง		กรุงเทพชั้นนอก	
	จำนวนเขตที่ตั้ง	ร้อยละ	จำนวนเขตที่ตั้ง	ร้อยละ	จำนวนเขตที่ตั้ง	ร้อยละ
ส่วนที่ I ความสามารถในการอยู่รอดสูง	-	-	5	27.78	4	36.36
ส่วนที่ II มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลาง กำไรสูง	-	-	1	5.56	2	18.18
ส่วนที่ III มีความสามารถในการอยู่รอดปานกลางการเติบโตของสินทรัพย์สูง	15	71.43	6	33.33	4	36.36
ส่วนที่ IV ไม่มีความสามารถในการอยู่รอด	6	28.57	6	33.33	1	9.1
รวม	21	100	18	100	11	100

4.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกำไร

จากการศึกษาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ (ตารางที่ 4.7) พบว่า โดยเฉลี่ยกำไรสุทธิเท่ากับ 20 ล้านบาท สำหรับความสามารถในการอยู่รอด โดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.36 อัตราการกระจุกตัวโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.44 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมกำไร พบว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity รุนแรง โดยตัวแปรทุกตัวในการศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับไม่สูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ น้อยกว่า 0.80 (Devore and Peck , 1993 : 129)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกำไรสุทธิ

	\bar{X}	S.D.	PR	SUR	CR	D1	D2
PR : กำไรสุทธิ	20,000,000	12,563,121	1.000	0.568	-0.214	-0.277	2.254
SUR : ความสามารถในการอยู่รอด	0.36	0.49	0.568	1.000	-0.127	-0.421	0.175
CR : อัตราการกระจุกตัว	1.44	1.60	-0.214	-0.127	1.000	-0.402	-0.270
D1 : เขตที่ตั้ง	0.24	0.44	-0.277	-0.421	-0.402	1.000	-0.498
D2 : เขตที่ตั้ง	0.44	0.51	0.254	0.175	-0.270	-0.498	1.000

ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว ได้แก่ ความสามารถในการอยู่รอด อัตราการกระจุกตัว เขตที่ตั้ง สามารถอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมกำไรได้ร้อยละ 36.2 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในเรื่องเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมกำไร คือความสามารถในการอยู่รอด กล่าวคือถ้ามีความสามารถอยู่รอด จะส่งผลให้ตัวแปรตามคือกำไรสุทธิสูงขึ้น ส่วนตัวแปรอิสระที่มีผลเชิงลบต่อพฤติกรรมกำไรคือ อัตราการกระจุกตัว กล่าวคือ ถ้าตัวแปรอิสระดังกล่าวมีแนวโน้มสูงขึ้น จะส่งผลให้ตัวแปรตามคือกำไรสุทธิ มีแนวโน้มลดลง ส่วนการวิเคราะห์ผลของเขตที่ตั้งนั้นพบว่าเขตของกรุงเทพมหานครชั้นกลางมีกำไรสุทธิสูงที่สุด รองลงมา คือเขตของกรุงเทพมหานครชั้นนอก และตามด้วยเขตของกรุงเทพมหานครชั้นใน

เมื่อพิจารณาค่าของ t และระดับนัยสำคัญ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรความสามารถในการอยู่รอด (SUR) มีอิทธิพลต่อกำไรสุทธิที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) ของพฤติกรรมกำไร

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย	t	Sig. t
SUR : ความสามารถในการอยู่รอด	12.00	2.165*	0.043
CR : อัตราการกระจุกตัว	-0.14	-0.656	0.519
D1 : เขตที่ตั้ง	-0.33	-0.344	0.735
D2 : เขตที่ตั้ง	1.60	0.233	0.818
$R^2 = 0.362,$ $SEE = 10.99,$ $F = 2.835*,$ $Sig. F = 0.05$			

หมายเหตุ : * ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ปัจจุบันธุรกิจค้าปลีกมีการแข่งขันที่มีไม่รุนแรงมาก จึงทำให้มีการขยายตัวของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นและร้านค้าปลีกอื่นๆมากขึ้นและมีมูลค่าตลาดสูง ทำให้มีประเด็นที่น่าศึกษาเกี่ยวกับร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในเขตกรุงเทพฯว่า มีความสามารถในการอยู่รอดในการดำเนินธุรกิจและพฤติกรรมกำไรของ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการบริหารร้านเซเว่นอีเลฟเว่นและกำหนดนโยบาย ทิศทาง การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อเตรียมความพร้อมในดำเนินงานในอนาคต

การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของการกระจุกตัวทำการวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนการกระจุกตัวโดยใช้จำนวนสาขาของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้งในปีพ.ศ.2550ต่อพื้นที่ของเขตที่ตั้ง และการวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นทำการวิเคราะห์โดยเครื่องมือ Survivor Technique โดยทำการศึกษาดังแต่ปีพ.ศ. 2547 ถึงปีพ.ศ. 2550 และการศึกษาพฤติกรรมกำไรที่ส่งผลให้ร้านเซเว่นอีเลฟเว่นมีความสามารถในการทำกำไรศึกษาโดยเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยพหุและสหสัมพันธ์เชิงซ้อนมาประยุกต์ใช้เพื่อศึกษาปัจจัยของพฤติกรรมกำไร โดยใช้ข้อมูลในปีพ.ศ. 2550

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของการกระจุกพบว่าอัตราการกระจุกตัวในโซนกรุงเทพฯชั้นใน นั้นจะมีอัตราการกระจุกตัวมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยการกระจุกตัวมากกว่าค่าเฉลี่ยการกระจุกตัวใน กรุงเทพฯ รองลงมาคือโซนกรุงเทพฯชั้นกลาง และตามด้วยโซนกรุงเทพฯชั้นนอก ซึ่งกรุงเทพฯชั้นกลาง และชั้นนอกนั้นค่าเฉลี่ยการกระจุกตัวจะน้อยกว่าค่าเฉลี่ยการกระจุกตัวในกรุงเทพฯและ

จากการศึกษาความสามารถในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่น โดยใช้ข้อมูลรายจ่ายประจำปีของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึง ปีพ.ศ. 2550ในแต่ละเขตจำนวน 50 เขตมาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการวัดความสามารถในการอยู่รอดนั้น สรุปผลได้ว่ามีเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นจำนวน 9 เขต ที่มีความสามารถในการอยู่รอดสูง เนื่องจากเขตร้านเซเว่นอีเลฟเว่นส่วนหนึ่งมีการตัดสินใจลงทุนได้อย่างเหมาะสมและการบริหารมีประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบด้วย เขตบางกะปิ เขตดอนเมือง เขตประเวศ เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี เขตพระโขนง เขตบึงกุ่ม เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญเนื่องจากมีอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมและอัตราการเจริญเติบโตของสินทรัพย์รวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เขตของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดด้านอัตรากำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมถือว่ามีสามารถในการอยู่รอด มี 3 เขต ได้แก่

เขตสายไหม เขตหนองแขม เขตหนองจอก เขตของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอด การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอดด้านมีอัตราการเพิ่มขึ้นของเงินทรัพย์สินสูง ซึ่งมีจำนวน 22 เขต ได้แก่ เขตจตุจักร เขตราชเทวี เขตบางเขน เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตพญาไท เขตห้วยขวางเขตวัฒนา เขตบางรัก เขตดินแดง เขตพระนคร เขตบางกอกน้อย เขตดุสิต เขตสาทร เขตวังทองหลาง เขตสวนหลวง เขตบางพลัด เขตบางซื่อ เขตธนบุรี เขตจอมทอง เขตหลักสี่ เขตของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นจำนวน 16 เขตที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอด ได้แก่ ได้แก่ เขตบางแค เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตยานนาวา เขตลาดพร้าว เขตราษฎร์บูรณะ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตทุ่งครุ เขตบางบอน เขตบางนา เขตบางคอแหลม เขตคลองสามวา เขตบางกอกใหญ่ เขตสัมพันธวงศ์ เขตสะพานสูง เขตทวีวัฒนา

การศึกษาพฤติกรรมการกำไร โดยเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยพหุและสหสัมพันธ์เชิงซ้อนนั้น จากการทดสอบแบบจำลองพบว่าอัตรากำไรของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นมีความสัมพันธ์กับการประหยัดต่อขนาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษารายการกระจุกตัวนั้นในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครชั้นในมีอัตราการกระจุกตัวสูงเป็นผลมาจากการที่มีประชากรที่มากและเป็นเขตพื้นที่ที่มีความเจริญในการเปิดสาขาของร้านร้านเซเว่นอีเลฟเว่นนั้นจะต้องคำนึงให้คิดในการเปิดแต่ละเขตพื้นที่เพราะการเปิดสาขาในพื้นที่ที่มีอัตราการกระจุกตัวนั้นสามารถทำให้ร้านเซเว่นอีเลฟเว่นสามารถอยู่รอดได้ และสร้างกำไรได้แต่ถ้ามีการเปิดสาขาที่มากเกินไปก็จะทำให้เกิดการแข่งขันกันเอง

2. จากการศึกษาศักยภาพในการอยู่รอดของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้งนั้นเขตของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นที่มีความสามารถในการอยู่รอดด้านมีอัตราการเพิ่มขึ้นของทรัพย์สินสูง ซึ่งมีจำนวน 22 เขตที่ตั้ง ได้แก่ เขตจตุจักร เขตราชเทวี เขตบางเขน เขตคลองเตย เขตปทุมวัน เขตพญาไท เขตห้วยขวางเขตวัฒนา เขตบางรัก เขตดินแดง เขตพระนคร เขตบางกอกน้อย เขตดุสิต เขตสาทร เขตวังทองหลาง เขตสวนหลวง เขตบางพลัด เขตบางซื่อ เขตธนบุรี เขตจอมทอง เขตหลักสี่ควรมีเพิ่มกลยุทธ์ในการบริหารจัดการเพื่อลดต้นทุน เช่น การบริหารจัดการใช้พื้นที่ในการวางสินค้าให้คุ้มค่าเพราะเขตที่ตั้งทั้ง 22 เขตที่กล่าวมาส่วนมากจะเป็นเขตที่อยู่ย่านที่เจริญ และมีค่าเช่าที่แพง

3. จากการศึกษารายการที่ตั้งของร้านเซเว่นอีเลฟเว่นจำนวน 16 เขตที่ตั้งที่ไม่มีความสามารถในการอยู่รอด ได้แก่ ได้แก่ เขตบางแค เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตยานนาวา เขตลาดพร้าว เขตราษฎร์บูรณะ เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตทุ่งครุ เขตบางบอน เขตบางนา เขตบางคอแหลม เขตคลองสามวา เขตบางกอกใหญ่ เขตสัมพันธวงศ์ เขตสะพานสูง เขตทวีวัฒนาควรมีการเพิ่มกลยุทธ์ในการขายให้เพิ่มขึ้นเพื่อสร้างผลกำไรและบริหารต้นทุนให้ต่ำลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาในอันดับต่อไปอาจจะเพิ่มเติมการวิเคราะห์กลุ่มต่างจังหวัดเพื่อให้ครอบคลุมทั้งประเทศไทย หรืออาจแตกรายละเอียดในการวิเคราะห์ในด้านของประเภทของร้านที่เปิดเช่น ร้านสาขาบริษัท (Corporate Stores) ร้านค้าแฟรนไชส์ (Franchise Stores) ผู้ประกอบการรับสิทธิช่วงในอาณาเขต (Sub-Area License Stores) ว่าร้านประเภทไหนที่สามารถทำกำไร หรือ มีความสามารถในการอยู่รอดได้ดีกว่า
2. การศึกษาในอันดับต่อไปอาจจะเพิ่มเติมการวิเคราะห์พฤติกรรมกำไรกับอัตราส่วนทางการเงินเพื่อหาความสัมพันธ์กันเช่น วิเคราะห์พฤติกรรมกำไรกับ กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม กำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น กำไรต่อหุ้น
3. การศึกษาในอันดับต่อไปควรความสามารถในการอยู่รอดของแต่ละสาขาในแต่ละเขตที่ตั้งต่อไป



บรรณานุกรม

กรมพัฒนาธุรกิจและการค้า: <http://www.dbd.go.th>

จุฬารัตน์ ดำเนินวัฒนชัย. 2533. การประหยัดต่อขนาดและการประหยัดจากการขยายขอบเขตการค้า
ดำเนินธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ไทย. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จอห์น สจิวต์ มิลล์ (John Stuart Mill 1806 – 1873) **Principles of Political Economy**

ชยันต์ ต้นติวัดดาการ. 2550. เศรษฐศาสตร์จุลภาค : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร.
ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.

ทรงกรด จันท์สวาท. 2551. การวิเคราะห์ความสามารถในการอยู่รอดของธุรกิจธนาคารพาณิชย์
ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระปริญญาโท. สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง.

ทองศรี กำภู ณ อยุธยา. 2533. ความสามารถในการอยู่รอดขององค์กร. กรุงเทพมหานคร. บริษัท
ธรรมสาร จำกัด.

บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) : [http:// www.cpall.co.th](http://www.cpall.co.th)

สาวตรี โสภารักษ์. 2544 : 30. 1980 การประหยัดต่อขนาด

สิงหา ชาตะวะสุ. 2542. การวิเคราะห์ความอยู่รอดและการประหยัดต่อขนาดของธุรกิจอาหาร
ทะเลแช่เยือกแข็งในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานวิจัยธุรกิจ บมจ.ธนาคารกรุงไทย

อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง. 2546. เศรษฐศาสตร์การจัดการ. กรุงเทพมหานคร. บริษัทธรรมสาร จำกัด.

อำนวยการ แสงโนรี. 2527. การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบของโครงสร้างตลาด การประหยัดต่อขนาด
และพฤติกรรมกำไรระหว่างธนาคารไทยพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ไทย.
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี. สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

Devore and Peck. 1993 : 129 **Probability and Statistics for Engineering and the Sciences,**
7th Edition



ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวก ก 1 ตัวเลขที่แสดงถึงเขตต่างๆ

ตัวเลข	เขต	ตัวเลข	เขต
1	เขตบางกะปิ	26	เขตธนบุรี
2	เขตจตุจักร	27	เขตพระโขนง
3	เขตราษฎร์เทพราช	28	เขตจอมทอง
4	เขตบางเขน	29	เขตหลักสี่
5	เขตคลองเตย	30	เขตบึงกุ่ม
6	เขตปทุมวัน	31	เขตคลองสาน
7	เขตพญาไท	32	เขตภาษีเจริญ
8	เขตห้วยขวาง	33	เขตคลองสาน
9	เขตวัฒนา	34	เขตยานนาวา
10	เขตบางรัก	35	เขตลาดพร้าว
11	เขตดินแดง	36	เขตราษฎร์บูรณะ
12	เขตพระนคร	37	เขตสายไหม
13	เขตดอนเมือง	38	เขตหนองแขม
14	เขตประเวศ	39	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
15	เขตลาดกระบัง	40	เขตทุ่งครุ
16	เขตบางกอกน้อย	41	เขตบางบอน
17	เขตคูสิต	42	เขตบางนา
18	เขตบางแค	43	เขตบางคอแหลม
19	เขตบางขุนเทียน	44	เขตคันนายาว
20	เขตสาทร	45	เขตหนองจอก
21	เขตวังทองหลาง	46	เขตคลองสามวา
22	เขตสวนหลวง	47	เขตบางกอกใหญ่
23	เขตบางพลัด	48	เขตสัมพันธวงศ์
24	เขตมีนบุรี	49	เขตสะพานสูง
25	เขตบางซื่อ	50	เขตทวีวัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวก ก 2 เขตในกรุงเทพมหานคร จำนวนสาขาในแต่ละเขต การแบ่งโซน และพื้นที่
ของ แต่ละเขต

ลำดับ	เขต	จำนวน สาขา	โซน	พื้นที่ (ตร.กม.)
1	เขตบางกะปิ	92	กรุงเทพชั้นกลาง	28.52
2	เขตจตุจักร	76	กรุงเทพชั้นใน	32.91
3	เขตราษฎร์เทพ	61	กรุงเทพชั้นใน	7.13
4	เขตบางเขน	63	กรุงเทพชั้นกลาง	42.12
5	เขตคลองเตย	57	กรุงเทพชั้นใน	12.99
6	เขตปทุมวัน	52	กรุงเทพชั้นใน	8.37
7	เขตพญาไท	50	กรุงเทพชั้นใน	9.60
8	เขตห้วยขวาง	49	กรุงเทพชั้นใน	15.03
9	เขตวัฒนา	47	กรุงเทพชั้นใน	12.57
10	เขตบางรัก	46	กรุงเทพชั้นใน	5.54
11	เขตดินแดง	43	กรุงเทพชั้นใน	8.35
12	เขตพระนคร	45	กรุงเทพชั้นใน	5.54
13	เขตดอนเมือง	41	กรุงเทพชั้นนอก	36.80
14	เขตปริมณฑล	41	กรุงเทพชั้นกลาง	52.49
15	เขตลาดกระบัง	40	กรุงเทพชั้นนอก	123.86
16	เขตบางกอกน้อย	39	กรุงเทพชั้นใน	11.94
17	เขตคูคต	40	กรุงเทพชั้นใน	10.67
18	เขตบางแค	40	กรุงเทพชั้นกลาง	44.46
19	เขตบางขุนเทียน	41	กรุงเทพชั้นนอก	120.69
20	เขตสาทร	33	กรุงเทพชั้นใน	9.33
21	เขตวังทองหลาง	36	กรุงเทพชั้นกลาง	19.57
22	เขตสวนหลวง	32	กรุงเทพชั้นกลาง	23.68
23	เขตบางพลัด	35	กรุงเทพชั้นกลาง	11.36
24	เขตมีนบุรี	31	กรุงเทพชั้นนอก	63.65
25	เขตบางซื่อ	31	กรุงเทพชั้นใน	11.55
26	เขตธนบุรี	33	กรุงเทพชั้นใน	8.55
27	เขตพระโขนง	30	กรุงเทพชั้นกลาง	13.99
28	เขตจอมทอง	33	กรุงเทพชั้นกลาง	26.27
29	เขตหลักสี่	31	กรุงเทพชั้นนอก	22.84
30	เขตบึงกุ่ม	28	กรุงเทพชั้นกลาง	24.31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวก ก 2 (ต่อ)

ลำดับ	เขต	จำนวน สาขา	โซน	พื้นที่ (ตร.กม.)
31	เขตคลังชั้น	30	กรุงเทพมหานคร	29.48
32	เขตภาษีเจริญ	28	กรุงเทพมหานคร	17.83
33	เขตคลองสาน	30	กรุงเทพมหานคร	6.05
34	เขตยานนาวา	27	กรุงเทพมหานคร	16.66
35	เขตลาดพร้าว	25	กรุงเทพมหานคร	21.86
36	เขตราษฎร์บูรณะ	25	กรุงเทพมหานคร	15.78
37	เขตสายไหม	23	กรุงเทพมหานคร	44.62
38	เขตหนองแขม	24	กรุงเทพมหานคร	35.83
39	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	22	กรุงเทพมหานคร	1.93
40	เขตทุ่งครุ	22	กรุงเทพมหานคร	30.74
41	เขตบางบอน	22	กรุงเทพมหานคร	34.75
42	เขตบางนา	18	กรุงเทพมหานคร	18.79
43	เขตบางคอแหลม	20	กรุงเทพมหานคร	10.92
44	เขตคันนายาว	17	กรุงเทพมหานคร	25.98
45	เขตหนองจอก	16	กรุงเทพมหานคร	236.26
46	เขตคลองสามวา	16	กรุงเทพมหานคร	110.69
47	เขตบางกอกใหญ่	16	กรุงเทพมหานคร	6.18
48	เขตสัมพันธวงศ์	14	กรุงเทพมหานคร	1.42
49	เขตสะพานสูง	14	กรุงเทพมหานคร	28.12
50	เขตทวีวัฒนา	10	กรุงเทพมหานคร	50.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวก ก 3 สินทรัพย์รวมของร้านร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้ง

ลำดับ	เขต	2547	2548	2549	2550	เฉลี่ย
1	เขตบางกะปิ	195,438,800	219,868,650	250,405,963	280,943,275	236,664,172
2	เขตจตุจักร	159,283,195	177,315,255	204,363,344	228,406,091	192,341,971
3	เขตราษฎร์เทพราช	151,178,622	165,241,749	189,852,223	214,462,696	180,183,822
4	เขตบางเขน	133,111,238	148,237,515	172,439,558	190,591,090	161,094,850
5	เขตคลองเตย	121,082,432	133,190,675	154,380,101	172,542,466	145,298,918
6	เขตปทุมวัน	126,460,130	140,511,256	165,100,726	182,664,633	153,684,186
7	เขตพญาไท	122,904,628	136,950,871	154,508,675	175,578,040	147,485,554
8	เขตห้วยขวาง	101,507,349	113,449,390	128,376,941	146,290,002	122,405,920
9	เขตวัฒนา	98,928,002	107,921,457	125,908,367	140,897,458	118,413,821
10	เขตบางรัก	95,920,446	107,910,502	122,898,072	137,885,642	116,153,666
11	เขตดินแดง	89,852,106	98,837,317	113,812,668	128,788,019	107,822,527
12	เขตพระนคร	92,671,395	104,628,995	119,575,994	134,522,993	112,849,844
13	เขตดอนเมือง	86,692,744	95,660,958	107,618,578	122,565,603	103,134,471
14	เขตประเวศ	86,637,651	95,600,166	107,550,187	122,487,713	103,068,929
15	เขตลาดกระบัง	83,686,631	92,653,056	104,608,289	119,552,330	100,125,076
16	เขตบางกอกน้อย	80,608,869	89,565,410	104,492,978	116,435,032	97,775,572
17	เขตคูสิต	83,641,958	92,603,597	107,539,661	119,488,512	100,818,432
18	เขตบางแค	87,071,491	93,076,421	108,088,747	120,098,608	102,083,817
19	เขตบางขุนเทียน	89,566,455	95,537,552	110,465,295	122,407,489	104,494,198
20	เขตสาทร	93,156,982	101,257,589	121,509,107	133,660,017	112,395,924
21	เขตวังทองหลาง	74,637,693	83,594,216	98,521,754	107,478,277	91,057,985
22	เขตสวนหลวง	66,054,197	75,061,588	87,071,442	96,078,832	81,066,515
23	เขตบางพลัด	71,662,630	80,620,458	95,550,173	104,508,002	88,085,316
24	เขตมีนบุรี	58,647,950	63,979,582	74,642,845	82,640,293	69,977,667
25	เขตบางซื่อ	65,942,072	74,934,173	83,926,273	92,918,374	79,430,223
26	เขตธนบุรี	68,896,742	74,887,763	89,865,315	98,851,847	83,125,416
27	เขตพระโขนง	56,497,446	64,568,509	72,639,573	80,710,637	68,604,041

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ใช้เพื่อประโยชน์ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวก ก 3 (ต่อ)

ลำดับ	เขต	2547	2548	2549	2550	เฉลี่ย
28	เขตจอมทอง	63,815,481	72,139,240	83,237,585	91,561,343	77,688,412
29	เขตหลักสี่	59,281,082	70,572,716	79,041,442	87,510,168	74,101,352
30	เขตบึงกุ่ม	50,469,235	58,438,061	66,406,888	74,375,714	62,422,474
31	เขตคลองสาน	55,788,444	61,101,629	71,727,999	79,697,777	67,078,962
32	เขตภาษีเจริญ	50,400,839	58,358,867	66,316,894	74,274,921	62,337,880
33	เขตคลองสาน	65,867,627	71,855,593	80,837,542	89,819,492	77,095,064
34	เขตยานนาวา	60,423,321	66,465,653	75,529,151	81,571,483	70,997,402
35	เขตลาดพร้าว	56,821,126	59,811,712	68,783,469	74,764,640	65,045,237
36	เขตราชบุรีบูรณะ	50,456,646	56,062,940	61,669,234	70,078,675	59,566,874
37	เขตสายไหม	45,720,523	53,788,850	56,478,293	61,857,178	54,461,211
38	เขตหนองแขม	48,355,344	53,728,160	56,414,568	64,473,792	55,742,966
39	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	48,298,673	54,336,007	60,373,341	66,410,675	57,354,674
40	เขตทุ่งครุ	43,049,467	48,430,651	53,811,834	59,193,017	51,121,242
41	เขตบางบอน	43,502,374	48,940,171	54,377,968	59,815,765	51,659,070
42	เขตบางนา	39,132,470	45,152,850	48,163,040	54,183,420	46,657,945
43	เขตบางคอแหลม	40,732,451	43,447,947	48,878,941	54,309,934	46,842,318
44	เขตคันนายาว	33,685,337	36,492,448	42,106,671	47,720,894	40,001,337
45	เขตหนองจอก	32,318,292	32,318,292	37,704,674	43,091,056	36,358,079
46	เขตคลองสามวา	33,300,756	33,300,756	38,850,882	44,401,008	37,463,351
47	เขตบางกอกใหญ่	36,337,214	39,365,316	42,393,417	48,449,619	41,636,392
48	เขตสัมพันธวงศ์	30,016,543	36,019,852	39,021,506	42,023,160	36,770,265
49	เขตสะพานสูง	27,748,140	33,297,767	36,072,581	38,847,395	33,991,471
50	เขตทวีวัฒนา	21,452,463	21,452,463	24,134,021	26,815,579	23,463,632

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวก ก 4 กำไรสุทธิรวมของร้านร้านเซเว่นอีเลฟเว่นในแต่ละเขตที่ตั้ง

ลำดับ	เขต	2547	2548	2549	2550	เฉลี่ย
1	เขตบางกะปิ	50,083,840	56,344,320	64,169,920	71,995,520	60,648,400
2	เขตจตุจักร	38,690,000	43,070,000	49,640,000	55,480,000	46,720,000
3	เขตราษฎร์เทพ	31,326,963	34,241,099	39,340,837	44,440,575	37,337,368
4	เขตบางเขน	31,810,017	35,424,791	41,208,430	45,546,160	38,497,350
5	เขตคลองเตย	29,986,863	32,985,549	38,233,251	42,731,280	35,984,236
6	เขตปทุมวัน	24,709,517	27,455,019	32,259,648	35,691,525	30,028,927
7	เขตพญาไท	23,696,348	26,404,502	29,789,694	33,851,925	28,435,617
8	เขตห้วยขวาง	24,990,194	27,930,217	31,605,246	36,015,280	30,135,234
9	เขตวัฒนา	23,450,334	25,582,182	29,845,879	33,398,960	28,069,339
10	เขตบางรัก	22,937,489	25,804,675	29,388,657	32,972,640	27,775,865
11	เขตดินแดง	22,608,949	24,869,844	28,638,002	32,406,160	27,130,739
12	เขตพระนคร	20,437,404	23,074,489	26,370,844	29,667,200	24,887,484
13	เขตดอนเมือง	51,736,640	57,088,706	64,224,795	29,112,400	50,540,635
14	เขตประเวศ	50,428,954	55,645,742	62,601,460	28,376,560	49,263,179
15	เขตลาดกระบัง	82,601,847	88,298,526	24,768,170	28,306,480	55,993,756
16	เขตบางกอกน้อย	19,536,148	21,706,831	25,324,636	28,218,880	23,696,624
17	เขตคูสิต	19,405,736	21,484,922	24,950,232	27,722,480	23,390,843
18	เขตบางแค	19,353,614	20,688,346	24,025,176	26,694,640	22,690,444
19	เขตบางขุนเทียน	18,823,317	20,078,205	23,215,424	25,725,200	21,960,537
20	เขตสาทร	15,389,561	16,727,784	20,073,341	22,080,675	18,567,840
21	เขตวังทองหลาง	16,323,611	18,282,444	21,547,167	23,506,000	19,914,806
22	เขตสวนหลวง	16,144,315	18,345,813	21,281,143	23,482,640	19,813,478
23	เขตบางพลัด	15,978,240	17,975,520	21,304,320	23,301,600	19,639,920
24	เขตมีนบุรี	17,464,473	19,052,152	22,227,511	24,609,030	20,838,292
25	เขตบางซื่อ	15,521,213	17,637,742	19,754,271	21,870,800	18,696,006
26	เขตธนบุรี	14,897,309	16,192,727	19,431,273	21,374,400	17,973,927

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวก ก 4 (ต่อ)

ลำดับ	เขต	2547	2548	2549	2550	เฉลี่ย
27	เขตพระโขนง	15,497,608	17,711,552	19,925,496	22,139,440	18,818,524
28	เขตจอมทอง	15,331,051	17,330,753	19,997,023	21,996,725	18,663,888
29	เขตหลักสี่	14,833,753	17,659,230	19,778,337	21,897,445	18,542,191
30	เขตบึงกุ่ม	14,488,453	16,776,104	19,063,754	21,351,405	17,919,929
31	เขตคลองสาน	14,815,679	16,226,696	19,048,730	21,165,255	17,814,090
32	เขตภาษีเจริญ	14,050,558	16,269,067	18,487,576	20,706,085	17,378,321
33	เขตคลองสาน	14,132,800	15,417,600	17,344,800	19,272,000	16,541,800
34	เขตยานนาวา	13,842,963	15,227,259	17,303,704	18,688,000	16,265,481
35	เขตลาดพร้าว	13,195,363	13,889,856	15,973,334	17,362,320	15,105,218
36	เขตราษฎร์บูรณะ	12,808,609	14,231,788	15,654,967	17,789,735	15,121,275
37	เขตสายไหม	12,543,542	14,757,109	15,494,964	16,970,675	14,941,573
38	เขตหนองแขม	11,954,967	14,064,667	14,767,900	16,877,600	14,416,283
39	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย	11,127,855	12,518,836	13,909,818	15,300,800	13,214,327
40	เขตทุ่งครุ	10,492,091	11,803,602	13,115,114	14,426,625	12,459,358
41	เขตบางบอน	10,410,862	11,712,220	13,013,577	14,314,935	12,362,898
42	เขตบางนา	9,350,813	10,789,400	11,508,693	12,947,280	11,149,047
43	เขตบางกอกแหลม	9,907,834	10,568,356	11,889,401	13,210,445	11,394,009
44	เขตคันนายาว	8,212,500	8,896,875	10,265,625	11,634,375	9,752,344
45	เขตหนองจอก	8,516,363	8,516,363	9,935,756	11,355,150	9,580,908
46	เขตคลองสามวา	8,409,326	8,409,326	9,810,881	11,212,435	9,460,492
47	เขตบางกอกใหญ่	7,756,980	8,403,395	9,049,810	10,342,640	8,888,206
48	เขตสัมพันธวงศ์	6,665,943	7,999,131	8,665,726	9,332,320	8,165,780
49	เขตสะพานสูง	6,949,600	8,339,520	9,034,480	9,729,440	8,513,260
50	เขตทวีวัฒนา	5,425,652	5,425,652	6,103,859	6,782,065	5,934,307

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Regression

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
PR	2.0E+07	12563121.36	25
EOS	.3600	.4899	25
CR	1.4424	1.5978	25
D1	.2400	.4359	25
D2	.4400	.5066	25

Correlations

		PR	EOS	CR	D1	D2
Pearson Correlation	PR	1.000	.568	-.214	-.277	.254
	EOS	.568	1.000	-.127	-.421	.175
	CR	-.214	-.127	1.000	-.402	-.270
	D1	-.277	-.421	-.402	1.000	-.498
	D2	.254	.175	-.270	-.498	1.000
Sig. (1-tailed)	PR	.	.002	.152	.090	.111
	EOS	.002	.	.272	.018	.202
	CR	.152	.272	.	.023	.096
	D1	.090	.018	.023	.	.006
	D2	.111	.202	.096	.006	.
N	PR	25	25	25	25	25
	EOS	25	25	25	25	25
	CR	25	25	25	25	25
	D1	25	25	25	25	25
	D2	25	25	25	25	25

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	D2, EOS, CR, D1	.	Enter

a. All requested variables entered.

b. Dependent Variable: PR

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	Durbin-Watson
1	.602 ^a	.362	.234	10993805.6	.362	2.835	4	20	.052	.982

a. Predictors: (Constant), D2, EOS, CR, D1

b. Dependent Variable: PR

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	1.4E+15	4	3.427E+14	2.835	.052 ^a
	Residual	2.4E+15	20	1.209E+14		
	Total	3.8E+15	24			

a. Predictors: (Constant), D2, EOS, CR, D1

b. Dependent Variable: PR

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	95% Confidence Interval for B		Correlations			Collinearity Statistics		
		B	Std. Error				Lower Bound	Upper Bound	Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF	
1	(Constant)	1.8E+07	9008190		2.009	.058	-694851.492	36886657.9						
	EOS	1.2E+07	5750899	.486	2.165	.043	456850.284	24449182.1	.568	.436	.387	.634	1.576	
	CR	-1419666	2163545	-.181	-.656	.519	-5932742.535	3093409.890	-.214	-.145	-.117	.421	2.373	
	D1	-3279171	9538093	-.114	-.344	.735	-23175283.6	16616942.4	-.277	-.077	-.061	.291	3.432	
	D2	1571648	6737787	.063	.233	.818	-12483128.3	15626425.2	.254	.052	.042	.432	2.314	

a. Dependent Variable: PR

Collinearity Diagnostics^a

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions				
				(Constant)	EOS	CR	D1	D2
1	1	2.627	1.000	.01	.03	.02	.00	.02
	2	1.112	1.537	.00	.04	.00	.15	.02
	3	.725	1.904	.00	.05	.22	.02	.05
	4	.500	2.293	.00	.46	.00	.00	.21
	5	3.620E-02	8.519	.99	.42	.77	.82	.70

a. Dependent Variable: PR

Casewise Diagnostics^a

Case Number	Std. Residual	PR
1	3.667	71995520

a. Dependent Variable: PR

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	8274829	3.2E+07	2.0E+07	7557262.5138	25
Residual	-1.1E+07	4.0E+07	8.196E-10	10035925.54	25
Std. Predicted Value	-1.609	1.488	.000	1.000	25
Std. Residual	-.956	3.667	.000	.913	25

a. Dependent Variable: PR

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายวีระพงษ์ ละออเอี่ยม
วันเดือนปีเกิด	3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	90/1 หมู่ 1 ตำบลนครหลวง อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13260
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2546 สำเร็จการศึกษา วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง
ประสบการณ์ทำงาน	พ.ศ.2546-ปัจจุบัน รองผู้จัดการแผนกวางแผนการผลิต บริษัท ซี.พี.ค้าปลีกและการตลาด จำกัด



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้